

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις τῆ 1 Ἰουλίου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 145

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 2251 περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Πανεπιστημίου Ἑλληνικοῦ ἐν Σμύρνῃ. 1
- Νόμος 2252 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου ΧΝΣ΄, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων νόμων. 2
- Νόμος 2253 περὶ ἀναγράφης πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀναλογουσῶν τῇ Ἑλλάδι δαπανῶν τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. 3
- Νόμος 2255 περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1008 τοῦ ἔτους 1917. 4
- Νόμος 2269 περὶ κυρώσεως τῆς διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἑργασίας τῆς Οὐασινγκτῶνος περὶ περιορισμοῦ τῶν ὡρῶν ἐργασίας ἐν ταῖς βιομηχανικαῖς ἐπιχειρήσεσιν εἰς ὀκτῶ καθ' ἡμέραν καὶ 48 καθ' ἑβδομάδα. 5
- Νόμος 2270 περὶ κυρώσεως τῆς περὶ ἀνεργίας διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἑργασίας τῆς Οὐασινγκτῶνος. 6
- Νόμος 2271 περὶ κυρώσεως τῆς διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἑργασίας τῆς Οὐασινγκτῶνος περὶ καθορισμοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀνηλίκων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας. 7
- Νόμος 2272 περὶ κυρώσεως τῆς περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας ἀνηλίκων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἑργασίας τῆς Οὐασινγκτῶνος. 8
- Νόμος 2273 περὶ ἀπαγορεύσεως χρήσεως τοῦ λευκοῦ (κιτρίνου) φωσφοροῦ εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν πυρείων. 9
- Νόμος 2274 περὶ κυρώσεως τῆς διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἑργασίας τῆς Οὐασινγκτῶνος «περὶ ἐργασίας τῶν γυναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετόν». 10
- Νόμος 2275 περὶ κυρώσεως τῆς περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἑργασίας τῆς Οὐασινγκτῶνος. 11
- Νόμος 2276 περὶ ἀπαγορεύσεως κατασκευῆς καὶ ἐμπορίας τεχνιτοῦ ἔξους. 12
- Νόμος 2384 περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων πινῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν νόμων 1381, 1422, 997, 1405, 995, 2171 καὶ 1242. 13

Βασιλικά διατάγματα

- Περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς μετεχῶν τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Γράπεζα Βιομηχανίας» εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν. 14
- Περὶ προσωρινῆς ὑπερτιμῆσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐν Τριπόλει. 15
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1920 Β. διατάγματος «περὶ τῶν γνωμοδοτικῶν συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας». 16

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Πανεπιστημίου Ἑλληνικοῦ ἐν Σμύρνῃ

Νόμος 2251

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφισμένοι ὑμῶσφως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς ἢ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ἀρ' ἐνάς, καὶ τοῦ Ἑλλήνου ὑπακόου, δημότου δ' Ἀθηναίων κ. Σταύρου Παύλου Παλαγγῆ ἀρ' ἑτέρου, ὑπογραφείσα ἐν Παρίσι, τὴν πρῶτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους χριστιανικοῦ ἑνεακακοιστοῦ δεκάτου ἐνάτου (1919) συμβολαιογραφικῆ πράξεως (δωρητήριον) διὰ τῆς ὁποίας ὁ δεύτερος προτείνει τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ἀποδεχομένη διὰ τοῦ κ. Προέδρου αὐτῆς εὐχάριστος τὴν προσφορὰν αὐτοῦ, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Πανεπιστημίου ἐν Σμύρνῃ ἀκαδημαϊκῶν τῆς ἐξῆς ὑποχρεώσεως :

α.) Νὰ συμπιπτάσχη εἰς τὴν ἀνοικοδόμητην τοῦ Πανεπιστημίου τούτου διὰ τοῦ ποσοῦ δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) φράγκων, καταβλητέων εἰς τέσσαρας (4) δόσεις, ἤτοι 30 Ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1920 καὶ 30 Ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1921, πληρωτέων δὲ εἰς φράγκα ἐπὶ Παρίσιον.

β.) Νὰ καταβάλλη μετὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ χάριν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἑτησίως τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (250.000) φράγκων, πληρωτέων εἰς δύο ἰσὰς δόσεις, ἤτοι τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

γ.) Νὰ σχηματίσῃ ἐν κεφάλαιον ἐπαρκές διὰ τὴν τεκνικὴν καταβολὴν τοῦ ἑτησίου τούτου ἐπιχορηγήματος μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποκτᾷ διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας τὸ δικαίωμα καὶ τὸ προνόμιον, ὅπως κατὰ προτίμησιν παντὸς κληρονόμου ἢ κληροδόχου προσημείωσῃ εἰς τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομίας τοῦ δωρητοῦ καὶ παραλάβῃ εἰς ἰδίαν κατοχὴν καὶ κυριότητα τὸ ἐν λόγῳ κεφάλαιον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, δυνάμει τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως, νὰ συμπληρώσῃ ἐν ἀνάγκῃ τ' ἀνωτέρω

προς διά τα την ανοικοδόμησιν και την λειτουργίαν του Πανεπιστημίου τούτου, ως και άλλων των συναφών αὐτῷ ιδρυμάτων και παραρτημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει πιστώσεων ἐκείναις ἐγκρινομένων.

* Ἄρθρον 3.

Συνωδῶ τῇ ἀναληθῆσιν διὰ τῆς ὡς ἔνω συμβολαιογραφικῆς πράξεως ὑποχρεώται ἀπαλλάσσονται τῶν νομίμων προξενικῶν τελῶν τὰ ἐν ταύτῃ ἀναφερόμενα ποσά.

ΔΩΡΗΤΗΡΙΟΝ Ἀ. 2.

Ἐν Παριτίοις, σήμερον τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐνεκακισιοστοῦ δεκάτου ἐνάτου (1919) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆν και ὥραν ὅταν μ. μεσημέριαν, ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ ἐνταῦθα Βασιλικῷ Προξενεῖῳ τῆς Ἑλλάδος, κειμένῳ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγγούστου-Βακκαρῆ ὑπ' ἀριθ. 4 Προξενικῷ Μεγαρῶ, ἰδιοκτησίᾳ τῆς κομῆσεως Μακκέν και ἐνώπιον ἐμοῦ Δημητρίου Κ. Μπαγατάτου, Προξένου τῆς Ἑλλάδος, κατεκοῦντος και ἰδρεύοντος ἐνταῦθα, ἐκτελοῦντος συμβολαιογραφικῶν κινήσεων και ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι μνημονευομένων και προσυπογεγραμμένων δύο μαρτύρων, γνωστῶν μοι, ἐνηλίκων, ἀχέτων πάσης συγγενείας πρὸς ἐμέ, πρὸς ἀλλήλους και πρὸς τοὺς ἐμφανισθέντας και εἰς μηδεμίαν ἄλλην τοῦ νόμου ὑπαγομένων ἐξαιρέσιν, πολιτῶν Ἑλλήνων, παρεπιδημούντων ἐνταῦθα, κ. κ. Βασιλείου Παλιούρα, καθηγητοῦ και κατοικοδημότου Ἀθηναίων και Κωνσταντίνου Παπαδιαμυνοπούλου, Γραμματέως Πρεσβείας και κατοικοδημότου Πατρῶων, ἐνεφανίσθησαν αὐτοπροσώπως οἱ πρὸς ἐμέ και τοὺς ἀνωτέρω μάρτυρας γνωστοὶ και ἀσχετοὶ πάσης συγγενείας, ἐνήλικοι και μηδεμῶς ἐξαιρετέοι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης ὁ κύριος Ἐλευθέριος Βενιζέλος, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικῷ Συμβουλίου και κατοικοδημότης Ἀθηναίων, παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Mercedes ἐνεργῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου και ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Σταῦρος Ἰωάννου Παλαντζῆς, κτηματίας, ὑπήκοος Ἑλλήνων και κατοικοδημότης τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, παρεπιδημῶν ἐνταῦθα, και συνωμολόγησαν τὰ ἑξῆς: Ὁ κ. Σταῦρος Ἰωάννου Παλαντζῆς, ἐπιθυμῶν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν και ἐπέκτασιν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ προτείνει τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος τοῦ κ. Προέδρου αὐτῆς, Κυρίου Ἐλευθερίου Βενιζέλου και ἀποδεχομένη εὐχαρίστως τὴν προσφορὰν αὐτοῦ, ὅπως συμμετάσχῃ ὡς κατωτέρω, τῆς ἰδρύσεως και λειτουργίας ἑνὸς ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Σμύρῃ. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὁ κ. Σταῦρος Παλαντζῆς ἀναλαμβάνει τὰς ἑξῆς ὑποχρεώσεις: α') νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου διὰ τοῦ ποσοῦ δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) φράγκων, καταβλητέων εἰς τέσσαρας (4) δόσεις, ἧτοι τὴν 30 Ἰουνίου και 31 Δεκεμβρίου 1920 και τὴν 30 Ἰουνίου και 31 Δεκεμβρίου 1921, πληρωτέων δὲ εἰς οὐδὲν ἐπὶ Παρισίων, β') νὰ καταβάλῃ μετὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ Πανεπιστημίου και χάριν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἑτησίως τὸ ποσὸν τῶν 250.000 (διακοσίων πενήτηκοντα χιλιάδων) φράγκων, πληρωτέων εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἧτοι τὴν 1ην Ἰανουαρίου και τὴν 1ην Ἰουλίου ἐκαστοῦ ἔτους γ') νὰ σχηματίσῃ ἐν κεφάλαιον ἐπαρκές διὰ τὴν τεκνικὴν καταβολὴν τοῦ ἔτους τούτου ἐπιχορηγήματος μετὰ τὴν θάνατον αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρ-

νησις ἀποκτᾷ διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας τὸ δικαίωμα και τὸ προνόμιον, ὅπως κατὰ προτίμησιν παντὸς κληρονόμου ἢ κληροδόχου προκαταλάβῃ ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομίας τοῦ δωρητοῦ και παραλάβῃ εἰς ἰδίαν κατοχὴν και κυριότητα τὸ ἐν λόγῳ κεφάλαιον. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμπληρώσῃ ἐν ἀνάγκῃ τὰ ἀνωτέρω ποσὰ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν και τὴν λειτουργίαν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου, ὡς και άλλων τῶν συναφῶν αὐτῷ ιδρυμάτων και παραρτημάτων.

Ἡ παρούσα πράξις ἐγένετο ἐπὶ τῇ ρητῇ δηλώσει τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος τοῦ κυρίου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικῷ Συμβουλίου ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτούμενων νομίμων διατυπώσεων διὰ τὸ ἔγκυρον αὐτῆς και τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτης ἐκ τῶν νομίμων Προξενικῶν τελῶν.

Πρὸς πίστωση τῶν ἀνωτέρω συνετάχθη τῇ αἰτήσεϊ αὐτῶν ἡ παρούσα πράξις, ἧτις ἀναγνώσθησιν εὐκρινῶς και μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων και εἶτα βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται νομίμως ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων και ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος, ὡς ἑπεται.

Οἱ συμβαλλόμενοι

Οἱ μάρτυρες

Ἐλευθ. Βενιζέλος

Β. Παλιούρας

Σ. Παλαντζῆς

Κ. Παπαδιαμυνοπούλου

Ὁ Πρόξενος

Α. Κ. Μπαγατάτος

Ὅτι ἀκριβῶς ἀντίγραψαν πρὸς χρῆσιν τῆς Ὑπηρεσίας.

Παρίσις, τῇ 31/16 Δεκεμβρίου 1919.

Ὁ Πρόξενος

Τ. Σ.) Α. Κ. Μπαγατάτος

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς και παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός

Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰω. Α. Τσιριμώκος

(2)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου ΧΝΣ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ ρεωτέων νόμων.

Νόμος 2252

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν και διατάσσομεν

* Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 222, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νόμων ΒΨΗ' και 764 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων Προξενικὰ τέλη, ἅπερ καταβάλλονται εἰς μεταλλικόν, ὀρίζονται τὰ μὲν

ἀναλογικὰ κατὰ 50ο) ο ἀνώτερα τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καταβαλλομένων, τὰ δὲ πάλιν εἰς τὸ τριπλάσιον αὐτῶν, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν Προξενικῶν νόμων ὀριζόμενα τέλη, ἐπὶ τῶν ρητῶς ὑπ' αὐτῶν μνημονευομένων ἐγγράφων καὶ πράξεων, ὑπολογίζονται εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸ διπλάσιον, ἐξαιρέσει τῶν ἐπὶ τῶν διαμονητηρίων καὶ πιστοποιητικῶν ἰθαγενείας, ἐφ' ὧν παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 234, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν νόμων ΓΥΠΣ' καὶ 764».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ νόμου ΧΝΣ' τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·
«Διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐγγωρίου γλώσσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ταυτάλιον μετάφρασιν, τὴν γινουμένην παρὰ τῶν διερμηνέων κατὰ τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ Χριστιανικὰς χώρας, ἐπὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Χριστιανικὰς χώρας, ἐν αἷς διατηροῦνται ἔκμισθοι διερμηνεῖς, πληρώνονται καθ' ἕκαστον φύλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ καμμένου ἢ τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως δραχμαὶ δώδεκα (12).

Ἐπὶ ἀντιγράφων, ἐκδιδόμενων τῇ αἰτήσει ἰδιωτῶν παρὰ τοῦ γραφείου τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, εἰσπορῶνται ὑπὲρ τοῦ ἀντιγραφείου, ἐπὶ ἀπλῆ ἀποδείξει ἐκδιδουμένη ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ, δραχμαὶ τρεῖς (3) δι' ἕκαστον φύλλον, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 225 τοῦ νόμου τούτου ἐριζόμενα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 247 τοῦ νόμου ΧΝΣ' τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·
«Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες λαμβάνουσι δι' ἕκαστην κοινοπολησιν δικογράφου, εἰάν μὲν ἡ ὑπόθεσις ἀνάγεται εἰς τὴν ἀνεκλήτων δικαιοδοσίαν τοῦ Προξένου, δραχμὰς τρεῖς (3), εἰάν δὲ ἀνάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, δραχμὰς ἕξ (6).

Διὰ πᾶσαν κατάσχεσιν συντηρητικὴν ἢ ἀναγκαστικὴν ἢ καὶ διὰ πᾶσαν ἐκτέλεσιν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, λαμβάνουσι δραχμὰς δέκα (10), λαμβάνουσι δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἕξοδα πορείας κατὰ τὸ ἄρθρον 245.

Οἱ δικαστικοὶ οὗτοι κλητῆρες λαμβάνουσιν ἐπίσης διὰ πᾶσαν ποινικὴν κοινοπολήσιν λεπτὰ πενήτηκοντα (50)».

Ἄρθρον 4.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλει καθορισθῆ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(3)

Περὶ ἀναγραφῆς πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀναλογουμένων τῇ Ἑλλάδι δαπανῶν τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Νόμος 2253

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀνγγράφεται ἐν τῷ ἐτησίῳ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου πίπτουσι ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, αἰτίνας κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου 2084 ἀναλογοῦσι τῇ Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 2.

Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποσῶν χρηματικῶν ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπὶ ἀποδοσει λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει ἡ Γραμματεία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὁ ὁποῦς καταβάλλει ἐπὶ ἀποδείξει τὸ πληρωτέον ποσὸν ἀμοδιῶς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(4)

Περὶ παραίσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1008 τοῦ ἔτους 1917.

Νόμος 2255

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 1008 τοῦ 1917 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ὀριστικῆς εἰρήνης, εφόσον ἡ μείωσις τῶν ἀποδογῶν τῶν Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν ὑπαλλήλων ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη, λόγῳ νημισματικῆς ἐπικατακλιμαγῆς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(5)

Περί κερύσεως τῆς διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Οὐασινγκτόνος περὶ περιορισμοῦ τῶν ὥρων ἔργασίας ἐν ταῖς βιομηχανικαῖς ἐπιχειρήσεσιν εἰς ἀπὸ καθ' ἡμέραν καὶ 48 καθ' ἑβδομάδα.

Νόμος 2269

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ ὡς ἂνω διεθνὴς σύμβασις, ἔχουσα ὡς ἑπεται.
«Ἡ Γενικὴ Συνδιασκέψις τῆς Διεθνούς ἔργων ἔργασίας τῆς Κιωνίας τοῦ Ἐθνῶν, κληθεῖσα ἐν Οὐασινγκτόνῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1919.

Ἄφου ἀπεφάσισε νὰ ἀποδεχθῆ διαφόρους προτάσεις σχετιζομένης πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ὀκτωῦρου καθ' ἡμέραν καὶ τῆς τεσσαράκονταοκτωῦρου καθ' ἑβδομάδα ἔργασίας, ἧς τις εἴθε ἀναγεγραμμένης πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ ἀθέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐν Οὐασινγκτόνῳ συνόδου τῆς Συνδιασκέψεως, καὶ

Ἄφου ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ προτάσεις αὗται διατυπωθῶν ὑπὸ μορφῆν ἰσχυρίου Διεθνούς Συμβάσεως,

Ἀποδέχεται τὸ ἐπόμενον σγέδιον ἀμβάσεως πρὸς κύρωσιν παρὰ τῶν Μελῶν τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας συνωδῶ ταῖς διατάξεις τοῦ περὶ Ἐργασίας Κεφαλαιοῦ τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών τῆς 28 Ἰουνίου 1919 καὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1919.

Ἄρθρον 1.

ὑπὸ τὴν ἐπιφιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως θεωροῦνται βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις ἰδίως :

α) Τὰ μεταλλεῖα, λατμεῖα καὶ αἱ πάσης φύσεως ἐξορυκτικαὶ βιομηχανίαι.

β) Αἱ βιομηχανίαι ἐν αἷς κατασκευάζονται προϊόντα, μεταβάλλονται, καθαρῶνται, ἐπισκευάζονται, διακρομοῦνται, ἀποπελειοῦνται, προετοιμάζονται διὰ τὴν πώλησιν, ἢ ἐν αἷς αἱ ὕλαι ὑφίστανται μεταβολήν, περιλαμβανομένης τῆς κατασκευῆς πλοίων, τῶν βιομηχανιῶν ἀποσυνθέσεως ὕλικῶν καὶ τῆς παραγωγῆς, μετατροπῆς καὶ διαδιθέσεως κινητηρίου ἐν γένει δύναμει καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

γ) Ἡ κατασκευὴ, ἀνοικοδομησις, συντήρησις, ἐπισκευή, τροποποιήσις ἢ κατεδάφισις παντὸς οἰκοδομηματός καὶ κτίσματος, σιδηροδρόμων, τραχινοδρόμων, λιμένων, δεξαμενῶν, προβλήτων, διωρυγῶν, ἐγκαταστάσεων ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας δι' ὕδατος, ὁδῶν, σηράγγων, γεφυρῶν, ὁδογεφυρῶν, συλλεκτῆρων ὑπογῶμων καὶ κοινῶν, φρεάτων, τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων, ἐργασιαίων φωταερίου, διαναφῆς ὕδατος ἢ ἄλλων οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, ὡς καὶ αἱ προπαρασκευαστικαὶ τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν ἐργασίαι.

δ) Ἡ μεταφορὰ προσώπων καὶ ἐμπορευμάτων δι' ὁδῶν, σιδηροδρόμων ἢ ὕδατος, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀποθηκείσεως ἐμπορευμάτων εἰς τὰς λιμεναποθήκας, τοὺς λιμένας, ἀποβάθρους καὶ ἀποθήκας διαμεταφορέσεως, ἐξαιρουμένης τῆς διὰ χειρὸς μεταφορᾶς.

Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν μεταφορὰν διὰ θαλάσσης καὶ δι' ἐσωτερικῶν πλοίων ὁδῶν διατάξεις θέλουσι καθορισθῆ ὑπὸ Συνδιασκέψεως εἰδικῆς διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν ναυτιλλομένων.

Αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ ἐκάστης χώρας θέλουσι καθορίσει τὰ διακριτικὰ ὅρια μεταξὺ τῆς βιομηχανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας ἀφ' ἑτέρου.

La Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail de la Société des Nations, convoquée à Washington par le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, le 29 octobre 1919.

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à «l'application du principe de la journée de huit heures ou de la semaine de quarante-huit heures,» question formant le premier point de l'ordre du jour de la session de la Conférence tenue à Washington, et

Après avoir décidé que ces propositions seraient rédigées sous forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation Internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie relative au Travail du Traité de Versailles du 28 Juin 1919, et du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919:

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, seront considérés comme «établissements industriels» notamment.

a) Les mines, carrières et industries extractives de toute nature;

b) Les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation, y compris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;

c) La construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations télégraphiques ou téléphoniques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau, ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus;

d) Le transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée ou voie d'eau, maritime ou intérieure, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

Les prescriptions relatives au transport par mer et par voie d'eau intérieure seront fixées par une Conférence spéciale sur le travail des marins et mariniers.

Dans chaque pays l'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie, d'une part, le commerce et l'agriculture, d'autre part.

Άρθρον 2.

Είς πάσας τὰς οἰουδήποτε εἴδους βιομηχανικὰς ἐργασίας, δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ὡς καὶ εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῶν, ἐξαιρέσει ἐκείνων εἰς ἃς ἀπασχολοῦνται μέλη μόνον μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οικογενείας, ἡ διάρκεια τῆς ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ 8 ὥρας ἡμερησίως καὶ 48 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, πληρῶν τῶν κάτωθι ἐξαιρέσεων :

α) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ προσώπων κατεχόντων, θέσιν ἐποπτείας ἢ διευθύνσεως, ἢ θέσιν ἐμπιστευτικῆν.

β) Ὅσῳκις ἐπὶ τῇ βᾶσει νόμου ἢ κατὰ συνήθειαν ἢ διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν ὀργανώσεων ἐργοδοτῶν ἢ ἐργατῶν (ἢ ἐν ἑλλείψει τοιούτων, ὀργανώσεων, μεταξὺ τῶν ἀντιπροσωπῶν ἀρμοδίων καὶ ἐργατῶν), ἡ διάρκεια τῆς ἐργασίας μιᾶς ἢ πλείονων ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος εἶνε κατωτέρα τῶν ὀκτῶ ὡρῶν, δύναται διὰ πράξεως τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἢ διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν μνησθεισῶν ὀργανώσεων ἢ ἀντιπροσωπῶν τῶν ἐνδιαφερομένων, νὰ ἐπιτραπῇ ὑπέρβασις τοῦ ὅριου τῶν ὀκτῶ ὡρῶν κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος.

Ἡ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ προβλεπομένη ὑπέρβασις οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ μίαν ὥραν καθ' ἡμέραν.

γ) Ὅσῳκις τὸ προσωπικὸν ἐργάζεται κατ' ἐναλλαγὴν (equipes) ἢ διάρκεια τῆς ἐργασίας δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν ὀκτῶ ὡρῶν καθ' ἡμέραν καὶ τῶν τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὁ μέσος ὅρος τῶν ὡρῶν τῆς ἐργασίας ὑπολογιζόμενος ἐπὶ περιόδου τριῶν τοῦλάχιστον ἐβδομάδων μὴ ὑπερβαίῃ ὀκτῶ ὡρας καθ' ἡμέραν καὶ τεσσαράκοντα ὀκτῶ καθ' ἑβδομάδα.

Άρθρον 3.

Ἐπέρβασις τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 ὅριου τῶν ἐργασιμῶν ὡρῶν ἐπιτρέπεται εἰς περίπτωσιν δυστοχήματός ἐπελθόντος ἢ ἐπικειμένου, ἢ εἰς περίπτωσιν ἐπιχειρήσεως ἐργασίας ἐκτελεσθησάμενης διὰ μηχανῶν ἢ ἐργαλείων, ἢ εἰς περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας, μόνον ὅμως καθ' ὃ μέτρον ἀναγκαῖοί τοῦτο ἵνα ἀποτραπῇ σοβαρὰ βλάβη εἰς τὴν τακτικὴν πορείαν τῆς ἐργασίας.

Άρθρον 4.

Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὅριου τῶν ἐργασιμῶν ὡρῶν ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις εἰς τὰς ἐργασίας, ὧν ἡ συνεχὴς λειτουργία, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐξασφαλίζηται διὰ διαδοχικῶν ἐναλλαγῶν προσωπικοῦ ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως αἱ ὥραι τῆς ἐργασίας μὴ ὑπερβαίωσι κατὰ μέσον ὅρον τὰς 56 καθ' ἑβδομάδα.

Τὸ σύστημα τοῦτο αὐδαμῶς θίγει τὰς ἡμέρας ἀδείας, αἵτινες χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐργαζομένους κατὰ τὸν ἐγγῶρον νόμον ὡς ἀντιστάθμισμα τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπύσεως.

Άρθρον 5.

Ὅσῳκις εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 καθορισθέντα ὅρια ἤθελιν ἀναγνωρισθῆ ὡς ἀνεφάρμοστα, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας, δύναται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν ὀργανώσεων ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἢν αὐταὶ δεῖον νὰ ἀνακοινωθῶν περιθάλλη αὐτάς μετὰ τὸν κανονισμὸν, νὰ καθορισθῇ ἐπὶ τῇ βᾶσει περιόδου μακροτέρως πίναν τῆς ἡμερησίας διαρκείας τῆς ἐργασίας.

Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἐργασίας ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ πίναντι ἀριθμοῦ τῶν ἐβδομάδων δὲν δύναται ἐν οὐδενῇ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς 48 ὡρας καθ' ἑβδομάδα.

Άρθρον 6.

Διὰ κανονισμῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καθορισθῶσιν κατὰ βιομηχανίαν ἢ κατ' ἐπάγγελμα: α) παρεκκλίσεις διαρκεῖς, αἵτινες θέλουσιν ἐπιτραπῆ διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς ἢ συμπληρωματικὰς ἐργασίας, αἵτινες ἀναγκαιῶς ἐκτελοῦνται ἔξω τοῦ διὰ τὴν γενικὴν ἐργασίαν τῆς ἐπιχειρήσεως ὀρισμένου ὅριου, ἢ δι' ὀρισμένους κατηγορίας προσώπων, ὧν ἡ ἐργασία εἶναι ἰδιαίτερον ἐπιβαρυντικὴ β) προσωρινὰ

Article 2.

Dans tous les établissements industriels, publics ou privés, ou dans leurs dépendances, de quelque nature qu'ils soient, à l'exception de ceux dans lesquels sont seuls employés les membres d'une même famille, la durée du travail du personnel ne pourra excéder huit heures par jour et quarante-huit heures par semaine, sauf les exceptions prévues ci-après:

a) Les dispositions de la présente Convention ne sont pas applicables aux personnes occupant un poste de surveillance ou de direction ou un poste de confiance.

b) Lorsque en vertu d'une loi ou par suite de l'usage ou de conventions entre les organisations patronales et ouvrières (ou, à défaut de telles organisations, entre les représentants des patrons et des ouvriers), la durée du travail d'un ou plusieurs jours de la semaine est inférieure à huit heures, un acte de l'autorité compétente ou une convention entre les organisations ou représentants susmentionnés des intéressés peut autoriser le dépassement de la limite des huit heures les autres jours de la semaine. Le dépassement prévu par le présent paragraphe ne pourra jamais excéder une heure par jour.

c) Lorsque les travaux s'effectuent par équipes, la durée du travail pourra être prolongée au-delà de huit heures par jour et de quarante-huit heures par semaine, à la condition que la moyenne des heures de travail calculée sur une période de trois semaines au moins n'excède pas huit par jour et quarante-huit par semaine.

Article 3.

La limite des heures de travail prévue à l'article 2 pourra être dépassée en cas d'accident survenu ou imminent ou en cas de travaux d'urgence à effectuer aux machines ou à l'outillage, ou en cas de force majeure, mais uniquement dans la mesure nécessaire pour éviter qu'une gêne sérieuse ne soit apportée à la marche normale de l'établissement.

Article 4.

La limite des heures de travail prévue à l'article 2 pourra être dépassée dans les travaux dont le fonctionnement continu doit, en raison même de la nature du travail, être assuré par des équipes successives, à la condition que les heures de travail n'excèdent pas en moyenne cinquante-six par semaine. Ce régime n'affectera pas les congés qui peuvent être assurés aux travailleurs par les lois nationales en compensation de leur jour de repos hebdomadaire.

Article 5.

Dans les cas exceptionnels où les limites fixées à l'article 2 seraient reconnues inapplicables, et dans ces cas seulement, des conventions entre organisations ouvrières et patronales pourront, si le Gouvernement, à qui elles devront être communiquées, transforme leur stipulations en règlements, établir sur une plus longue période un tableau réglant la durée journalière du travail.

La durée moyenne du travail, calculée sur le nombre de semaines déterminé par le tableau, ne pourra en aucun cas excéder quarante-huit heures par semaine.

Article 6.

Des règlements de l'autorité publique détermineront par industrie ou par profession:

a) Les dérogations permanentes qu'il y aura lieu d'admettre pour les travaux préparatoires ou complémentaires qui doivent être nécessairement exécutés en dehors de la limite assignée au travail général de l'établissement, ou pour certaines catégories de

παρακλίσεις αίτινες θέλουσιν επιτραπῆ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐξαιρετικῆς συσσωρεύσεως ἐργασίας.

Οἱ κανονισμοὶ οὗτοι συντάσσονται μετὰ γνωμοδότησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ὅπου ὑφίστανται τῶν αὐτῶν. Οἱ κανονισμοὶ οὗτοι θέλουσι καθορίσει τὸ μέγιστον ὄριον τῶν προσθέτων ὥρῶν, αἵτινες εἰς ἐκάστην περιπτώσιν δύναται νὰ ἐπιτραποῦν. Τὸ διὰ τὰς προσθέτους ταύτας ὥρας ἀναλογοῦν ἡμερομίσθιον θὰ εἶναι ἡξυμῆνον κατὰ 25 ο)ο τὸ ὑψίστου ἐν σχέσει πρὸς τὸ κανονικὸν τοῦτου.

Ἄρθρον 7.

Ἐκάστη Κυβέρνησις θέλει ἀνακοινῶσαι εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἔργασίας·

α) Πίνακα τῶν ἐργασιῶν αἵτινες θεωροῦνται ὡς συνεχῶς λειτουργίας κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 4.

β) Πλήρεις πληροφορίες περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένων συμφωνιῶν.

γ) Πλήρεις πληροφορίες περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐνδεδειγμένων κανονισμῶν καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἔργασίας θέλει ὑποβάλλει κατ' ἔτος ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Διεθνέως Ὄργανώσεως τῆς Ἔργασίας.

Ἄρθρον 8.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως, ἕκαστος ἐργοδότης ὀφείλει· α) Νὰ γνωστοποιήσῃ δι' ἀγγελῶν τοιχοκολλημένων εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ κατστήματος ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλαν κατάλληλον θέσιν ἢ κατ' οἰονδήποτε ἄλλον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκρινόμενον τρόπον, τὰς ὥρας ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας ἢ ὁσμῆς ἢ ἐργασίας ἐκτελείται δι' ἐναλλασσομένων ἡμῶν προσωπικοῦ, τὰς ὥρας τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας ἐκάστης ἡμέρας. Αἱ ὥραι καθορίζονται κατὰ τρόπον ὅστε νὰ μὴ ὑπερβαίνον τὰ ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει προβλεπόμενα ὄρια. Ἄπαξ γνωστοποιηθεῖσαι δὲν τροποποιοῦνται αἱ ὥραι εἰμὴ κατὰ τρόπον καὶ τύπον γνωστοποιήσεως ἐγκρινόμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. β) Νὰ γνωστοποιήσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ διακοῦσθης τῆς ἐργασίας παρεγόμενα διαλείμματα ἀναπαύσεως, αἵτινα δὲν θεωροῦνται ὡς ὀποτελοῦντα μέρος τῶν ὥρῶν ἐργασίας. γ) Νὰ ἀναρῶσθαι εἰς βιβλίον εἰδικόν, τηρούμενον κατ' ὄν τρόπον ἤθελεν ἄλλοις ἢ νομοθεσίᾳ ἐκάστης χώρας ἢ εἰδικῶς κανονισμῶς τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὅλας τὰς πραγματοποιηθείσας κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 6 τῆς παρούσης συμβάσεως πρόσθετους ὥρας ἐργασίας.

Ἡ ἀπαργὴ τῶν προσώπων πέραν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον α' διορισθέντων ὥρῶν ἢ διαρκουσῶν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον β' ὥρῶν ἀναπαύσεως, θεωρεῖται παράνομος.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης συμβάσεως ἐν Ἰαπωνίᾳ θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τὰς κάτωθι τροποποιήσεις καὶ ἐπιφυλάξεις.

α) Ὡς βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις θεωρηθῆσονται ἰδίᾳ·

Αἱ ἐν παραγράφῳ α' τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαριθμηθεῖσαι.

Αἱ ἐν παραγράφῳ β' τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαριθμηθεῖσαι, ἐφ' ὅσον ἀπαργολοῦν τὸ ὑψίστου 10 πρόσωπα.

Αἱ ἐν παραγράφῳ γ' τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαριθμηθεῖσαι, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι αὗται περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ «ἐργαστασίου» ὀριζομένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Αἱ ἐν παραγράφῳ δ' τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαριθμηθεῖσαι βιομηχανία· πλὴν τῆς μεταφορᾶς προσώπων ἢ πραγμάτων δι' ὁδῶν, τῆς συσκευασίας ἐμπορευμάτων ἐν ταῖς ἀποθήκαις, προκυμαίαις, εἰς τοὺς λιμένας, ὡς καὶ τῆς μεταφορᾶς διὰ χειρὸς, καί·

personnes dont le travail est spécialement intermittent;

b) Les dérogations temporaires qu'il y aura lieu d'admettre pour permettre aux entreprises de faire face à des surcroits de travail extraordinaires.

Ces règlements doivent être pris après consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées, là où il en existe. Ils détermineront le nombre maximum d'heures supplémentaires qui peuvent être autorisées dans chaque cas. Le taux du salaire pour ces heures supplémentaires sera majoré d'au moins 25 pour cent par rapport au salaire normal.

Article 7.

Chaque Gouvernement communiquera au Bureau International du Travail:

a) une liste des travaux classés comme ayant un fonctionnement nécessairement continu dans le sens de l'article 4;

b) des renseignements complets sur la pratique des accords prévus à l'article 5;

c) des renseignements complets sur les dispositions réglementaires prises en vertu de l'article 6 et leur application.

Le Bureau International du Travail présentera chaque année un rapport à ce sujet à la Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 8.

En vue de faciliter l'application des dispositions de la présente convention, chaque patron devra:

a) faire connaître au moyen d'affiches apposées d'une manière apparente dans son établissement ou en tout autre lieu convenable, ou selon tout autre mode approuvé par le Gouvernement, les heures auxquelles commence et finit le travail, ou, si le travail s'effectue par équipes, les heures auxquelles commence et finit le tour de chaque équipe. Les heures seront fixées de façon à ne pas dépasser les limites prévues par la présente convention et, une fois notifiées, ne pourront être modifiées que selon le mode et la forme d'avis approuvés par le Gouvernement;

b) faire connaître, de la même façon, les repos accordés pendant la durée du travail et considérés comme ne faisant pas partie des heures de travail;

c) inscrire sur un registre, selon le mode approuvé par la législation de chaque pays ou par un règlement de l'autorité compétente, toutes les heures supplémentaires effectuées en vertu des articles 3 et 6 de la présente Convention.

Sera considéré comme illégal le fait d'employer une personne en dehors des heures fixées en vertu du paragraphe (a), ou pendant les heures fixées en vertu du paragraphe (b).

Article 9.

L'application de la présente convention au Japon comportera les modifications et conditions suivantes:

a) Seront considérés comme «établissements industriels», notamment—

Les établissements énumérés au paragraphe a de l'article 1er.

Les établissements énumérés au paragraphe b de l'article 1er, s'ils occupent au moins dix personnes;

Les établissements énumérés au paragraphe c de l'article 1er, sous réserve que ces établissements soient compris dans la définition des «fabriques» donnée par l'autorité compétente;

les établissements énumérés au paragraphe d de l'article 1er, sauf le transport de personnes ou de marchandises par route, la manutention des marchandises

Ἀσχέτως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπασχολουμένων προσώπων εἶναι ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ β' καὶ γ' βιομηχανικῶν ὅσας ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἤθελε καθορίσει, ὡς πολὺ ἐπιμεινδύους ἢ ἀνθυπισίας.

β') Ἡ πραγματικὴ διάρκειά τῆς ἐργασίας παντὸς προσώπου ἔχοντος ἡλικίαν 15 τοῦλάχιστον ἐτῶν καὶ ἀπασχολουμένου εἰς βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἢ εἰς παραρτήματα αὐτῆς, δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς 57 ὥρας ἐβδομαδιαίως, πλην τῆς βιομηχανίας τῆς ἀκατεργάστου μεταξέως, ἔπου τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς ἐργασίας δύναται, νὰ εἶνε 60 ὥραι καθ' ἑβδομάδα.

γ') Ἡ πραγματικὴ διάρκειά τῆς ἐργασίας ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβαίη τὰς 48 ὥρας καθ' ἑβδομάδα διὰ τὰ ἀνήλικα κάτω τῶν 15 ἐτῶν τὰ ἀπασχολούμενα εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἢ εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῶν καὶ διὰ τὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολούμενα εἰς τὰς ὑπογίους ἐργασίας τῶν μεταλλείων ἀσχέτως ἡλικίας.

δ') Ὁ περιορισμὸς τῶν ὡρῶν ἐργασίας δύναται, νὰ τροποποιηθῆ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 5 τῆς παρούσης συμβάσεως, χωρὶς ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀναλογία μεταξὺ τῆς διάρκειας τῆς ἐπιτρεπομένης ὑπερβάσεως καὶ τῆς διάρκειας τῆς συνήθους ἑβδομάδος νὰ δύναται, νὰ ὑπερβαίη τὴν ἐκ τῶν διατάξεων τῶν εἰρημένων ἄρθρων προκύπτουσαν τοιαύτην.

ε') Εἰς πάντας τοὺς ἐργάτας ἄνευ διακρίσεως κατηγοριῶν θὰ παραχωρῆται ἑβδομαδιαίως πρὸς ἀνάπαυσιν περίοδος 24 συνεχῶν ὡρῶν.

ς') Αἱ διατάξεις τῆς βιομηχανικῆς νομοθεσίας τῆς Ἰαπωνίας αἰτινες περιορίζουν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς ἃς ἀπασχολοῦνται 15 ἢ πλέον πρόσωπα θὰ τροποποιηθῶν κατὰ τρόπον ὥστε ἡ νομοθεσία αὕτη, νὰ ἐφαρμόζηται ἐφεξῆς εἰς ἐπιχειρήσεις ἀπασχολούσας 10 ἢ πλέον πρόσωπα.

ζ') Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, θέλουσι τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τὸ βραδύτερον τὴν 1^η Ἰουλίου 1922.

Πάντως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 ὡς τροποποιουμέναι διὰ τῆς παραγράφου δ' τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλουσι τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τὸ βραδύτερον τὴν 1^η Ἰουλίου 1923.

η') Τὸ ὄριον τῶν 15 ἐτῶν τὸ ἐν παραγράφῳ γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενον θέλει ὑψωθῆ εἰς 16 ἔτη τὸ βραδύτερον τὴν 1^η Ἰουλίου 1925.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὰς Βρετανικὰς Ἰνδίας ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξηκονταῶρου ἑβδομάδος θέλει, γίνῃ δεκτὴ δι' ὅλους τοὺς ἐργάτας τοὺς ἀπασχολουμένους εἰς ἃς βιομηχανίας ἐκτείνεται σήμερον ἢ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν ἐφαρμοζομένη βιομηχανικὴ νομοθεσία, ὡς καὶ διὰ τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς καθορισθησόμενας κατηγορίας τῶν σιδηροδρομικῶν ἐργασιῶν.

Πᾶσα τροποποίησις εἰς τὰ ἀνωτέρω καθορισθέντα ὄρια δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς εἰμὴ λόγον συνδᾶ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς διατάξεις ἢ παρούσα σύμβασις δὲν λαί: ἐφαρμόσθῃ εἰς τὰς Ἰνδίας, δέον ὅμως εἰς προσεχῆ σύνο- τῆς Γενικῆς Συνδιαπραξέως νὰ μελετηθῆ τὸ ζήτημα τοῦ ἴκοντος περιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν ὡρῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ διατάξις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν θέλουσιν ἐφαρμόσθῃ ἐν Κίτῃ, Περσίᾳ καὶ Σιάμ. Οὐχ ἦτον τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ

dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, ainsi que le transport à la main; et,

sans égard au nombre des personnes occupées, ceux des établissements industriels énumérés aux paragraphes b et c de l'article 1er que l'autorité compétente pourrait déclarer très dangereux ou comportant des travaux insalubres.

b) La durée effective du travail de toute personne âgée d'au moins 15 ans, employée dans un établissement industriel, public ou privé, ou dans ses dépendances, ne dépassera pas cinquante-sept heures par semaine, sauf dans l'industrie de la soie grège, où la durée maximum de travail pourra être de soixante heures par semaine.

c) La durée effective du travail ne pourra en aucun cas dépasser quarante-huit heures par semaine, ni pour les enfants de moins de quinze ans occupés dans les établissements industriels, publics ou privés, ou dans leurs dépendances, ni pour les personnes occupées aux travaux souterrains dans les mines, quel que soit leur âge.

d) La limitation des heures de travail peut être modifiée dans les conditions prévues aux articles 2, 3, 4 et 5, de la présente Convention, sans toutefois que le rapport entre la durée de la prolongation accordée et la durée de la semaine normale puisse être supérieur au rapport résultant des dispositions des dits articles.

e) Une période de repos hebdomadaire de vingt-quatre heures consécutives sera accordée à tous les travailleurs sans distinction de catégorie.

f) Les dispositions de la législation industrielle du Japon qui en limitent l'application aux établissements où sont employées au moins quinze personnes, seront modifiées de façon à ce que cette législation s'applique désormais aux établissements où sont employées au moins dix personnes.

g) Les dispositions des paragraphes ci-dessus du présent article entreront en vigueur au plus tard le 1er juillet 1922; toutefois, les dispositions contenues à l'article 4, telles qu'elles sont modifiées par le paragraphe d du présent article, entreront en vigueur au plus tard le 1er juillet 1923.

h) La limite de quinze ans prévue au paragraphe c du présent article sera portée à seize ans le 1er juillet 1925 au plus tard.

Article 10.

Dans l'Inde britannique, le principe de la semaine de soixante heures sera adopté pour tous les travailleurs occupés dans les industries actuellement visées par la législation industrielle dont le Gouvernement de l'Inde assure l'application, ainsi que dans les mines et dans les catégories de travaux de chemins de fer qui seront énumérées à cet effet par l'autorité compétente. Cette autorité ne pourra autoriser des modifications à la limite ci-dessus mentionnée qu'en tenant compte des dispositions contenues dans les articles 6 et 7 de la présente Convention.

Les autres prescriptions de la présente Convention ne s'appliqueront pas à l'Inde, mais une limitation plus étroite des heures de travail devra être examinée lors d'une prochaine session de la Conférence Générale.

Article 11.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliqueront ni à la Chine, ni à la Perse, ni au Siam, mais la limitation de la durée du travail dans ces pays

τῶν ἐργασιῶν ὧρων εἰς τὰς χώρας ταύτας θέλει ἐρευνηθῆ
εἰς προσεχῆ σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνδιασκεύης.

Ἄρθρον 12.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐν
Ἑλλάδι, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 διορία ἀπ' ἧς ἀρχεταὶ ἡ ἰσχὺς
τῶν διατάξεων ταύτων δύναται νὰ μετατεθῆ μέχρι τῆς 1ης
Ἰουλίου 1923 διὰ τὰς κάτωθι βιομηχανίας.

1. Ἐργαστασία διθειούχου ἀνθρακος.
2. Ἐργαστασία ὀξέων.
3. Βυρσοδεψεία.
4. Χαρτοποιεία.
5. Τυπογραφεῖα.
6. Πριονιστήρια.
7. Ἀπόθηκαι καπνοῦ καὶ καταστήματα ἐπεξεργασίας αὐτοῦ.
8. Ὑπόθηκοι μεταλλευτικαὶ ἐργασίαι.
9. Χυτήρια.
10. Ἐργαστασία ἀσβέστου.
11. Βάφειά.
12. Ὑελουργεία (φυσητά).
13. Ἐργαστασία ἀερίφωτος (θερμαστα).
14. Φορτωλευρτώσεις ἐμπνευμάτων.

Ἡ αὐτὴ διορία δύναται νὰ μετατεθῆ μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου
1924 διὰ τὰς ἀκολούθους βιομηχανίας:

- 1) Μηχανολογικαὶ βιομηχανίαι. Μηχανουργεία, ἐργαστασία
χρηματικισωτίων καὶ πλαστιγγῶν, κλωστοποιεία, καρφοβελονο-
ποιεία, ἐργαστασία σκαγιῶν, σιδηρουργεία, χαλκουργεία καὶ
ὄρειχαλκουργεία, κασιτερωτήρια, φαιρποφεῖα, ἐργαστασία ὑ-
δραυλικῶν ἐγκαταστάσεων.
- 2) Οἰκοδομικαὶ βιομηχανίαι. Ἀσβεστοποιεία, τσιμεντοποι-
εία, γυψοποιεία, πλινθοποιεία, κεραμοποιεία καὶ ἀγγειοπλα-
στεία, πλακοποιεία, μαρμαρογλυφεῖα καὶ πριονιστήρια μαρμά-
ρων, ἐργασίαι ἐσκαστῆς καὶ ἐργασίαι οἰκοδομῆς οἰκῶν.
- 3) Κλωστοικαὶ καὶ ὑφαντικαὶ βιομηχανίαι. Κλωστήρια καὶ
ὑφαντήρια πλὴν τῶν βυρσῶν.
- 4) Βιομηχανίαι εἰδῶν διατροφῆς. Ἀλευρόβουλοι, ἀρτοποιεία,
καὶ μακαρονοποιεία, αἰνοποιεία, ἀνοπνευματοποιεῖα καὶ ποτο-
ποιεία, ἐλαιουργεία, ζυθοποιεία, παγωποιεία, καὶ λεμονοδοπε-
εία, ἐργαστασία λαχαροπλυστικῆς καὶ ἰσοκαλάτας, ἀλλαντο-
ποιεία καὶ κονσερβοποιεία, σφαγεῖα καὶ κρεοπωλεία.
- 5) Χημικαὶ βιομηχανίαι. Χρωματουργεία, ὑελουργεία (πλὴν
τῶν φυσητῶν) ἐργαστασία τερθενθελαιῶν καὶ τρυγικῶν ἀλά-
των, ἐργαστασία ὀξυγόνου καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων, ἐρ-
γαστασία λινελαίου, γλυκερίνης, ἀνθρακασβεστίου καὶ φωσφα-
τίου (πλὴν τῶν θερμαστῶν).
- 6) Βιομηχανίαι δερμάτος. Ὑποδηματοποιεία καὶ ἐργαστα-
σία δερματίνων εἰδῶν.
- 7) Βιομηχανίαι χάρτου καὶ ἐκτυπώσεως. Ἐργαστασία φα-
κέλλων, καταστήτων, βιβλιοδεψεία, κυκλοποιεία καὶ σιανουλο-
ποιεία, λιθογραφεία καὶ τυπογραφεία.
- 8) Βιομηχανίαι εἰδῶν ἱματισμοῦ. Ραφεῖα, ἐνδυμάτων καὶ
ἀπυρροούχων, σιδηρουργεία, ἐφαπλωματοποιεία, πλοπτεῖα,
ἐργαστασία τεγγητῶν ἀνθέων, περσῶν καὶ χειροτεγγημάτων,
ἀμβρελλοποιεία.
- 9) Βιομηχανίαι ἐπεξεργασίας ξύλου. Ξυλουργεία, βυρσο-
ποιεία, καρφοποιεία, ἀμυλοποιεία, καρφολοποιεία, ἐπιπλοποι-
εία, κορνιζοποιεία, ἐργαστασία ψιφιδῶν καὶ σαρώθρων.
- 10) Βιομηχανίαι ἠλεκτρισμοῦ. Ἐργαστασία παραγωγῆς ἢ
λεκτρικοῦ ρεύματος, ἐργαστασία ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

devera être examinée lors d'une prochaine session de la
Conférence Générale.

Article 12.

Pour l'application de la présente Convention
à la Grèce, la date à laquelle ces dispositions entreront
en vigueur, conformément à l'article 19, pourra être
reportée au 1er juillet 1923, pour les établissements
industriels ci-après:

- 1) Fabriques de sulfure de carbone,
- 2) Fabriques d'acides,
- 3) Tanneries,
- 4) Papeteries,
- 5) Imprimeries,
- 6) Scieries,
- 7) Entrepôts de tabac et établissements où se
fait la préparation du tabac,
- 8) Travaux à ciel ouvert dans les mines,
- 9) Fonderies,
- 10) Fabriques de chaux,
- 11) Teintureries,
- 12) Verreries (souffleurs),
- 13) Usines à gaz (chauffeurs),
- 14) Chargement et déchargement de marchan-
dises;

et au plus tard au 1er juillet 1924, pour les établis-
sements industriels ci-après:

- 1) Industries mécaniques: construction de machines,
fabrication de coffres-forts, balances, lits, pointes,
plomb de chasse, fonderies de fer et de bronze, ferblan-
terie, ateliers d'étamage, fabriques d'appareils hydrau-
liques;
- 2) Industries du bâtiment: fours à chaux, fabrique-
de ciment, de plâtre, tuileries; briqueteries et fabriques
de dalles, poteries, scieries de marbre, travaux de ter-
rassement et de construction;
- 3) Industries textiles: filatures et tissages de
toute sorte sauf les teintureries;
- 4) Industries de l'alimentation: minoteries, bou-
langeries, fabriques de pâtes alimentaires, fabriques
de vins, d'alcools et de boissons, huileries, brasse-
ries, fabriques de glace et d'eaux gazeuses, fabriques de
produits de confiserie et de chocolat, fabriques de sau-
cissons et de conserves, abattoirs, et boucheries;
- 5) Industries chimiques: fabriques de couleurs
synthétiques, verreries (sauf les souffleurs), fabri-
ques d'essence de térébenthine et de tartre, fa-
briques d'oxygène et de produits pharmaceutiques,
fabriques d'huile de lin, fabriques de glycérine, fa-
briques de carbure de calcium, usines à gaz (sauf les
chauffeurs);
- 6) Industries du cuir: fabriques de chaussures,
fabriques d'articles en cuir;
- 7) Industries du papier et de l'imprimerie: fabriques
d'enveloppes, de registres, de boîtes, de sacs, ateliers
de reliure, de lithographie et de zincographie;
- 8) Industries du vêtement: ateliers de couture
et de lingerie, ateliers de pressage, fabriques de cou-
vertures de lits, de fleurs artificielles, de plumes et de
passenteries, fabriques de chapeaux et de para-
pluis;
- 9) Industries du bois: menuiserie, tonnellerie,
charronnerie, fabriques de meubles et de chaises,
ateliers d'encadrement, fabriques de brosses et de
balais;
- 10) Industries électriques: usines de production
de courant, ateliers d'installations électriques

11) Έργασια μεταφορών διὰ ξηράς. Σιδηροδρομικοί υπάλληλοι, τροχιοδρομικοί, σωφέρ, άμαξηλάται, καρραγωγείς.

Άρθρον 13.

Διὰ τήν εφαρμογήν τής παρούσης συμβάσεως εν Ρουμανία ή ήμερομηνία άφ' ής κατά τό άρθρον 19 θέλει άρχίσει ή ισχύς τής, δύναται νά άνασέλθῃ μέχρι τής 1 'Ιουλίου 1924.

Άρθρον 14.

Αί διατάξεις τής παρούσης συμβάσεως δύνανται εν πάση χώρα νά άνασταλούν διὰ διαταγής τής Κυβερνήσεως εν περιπτώσει πολέμου ή κινδύνου τής εθνικής άσφαλείας.

Άρθρον 15.

Αί επίσημοι επικυρώσεις τής παρούσης συμβάσεως θ' άνακοινοθώσιν εις τόν Γεν. Γραμματέα τής Κοινωνίας τών Έθνών και θά καταχωρισθώσι παρ' αυτού κατά τās διατάξεις του Κεφαλαίου XIII τής Συνθήκης τών Βερσαλλιών τής 28 'Ιουλίου 1919 και τής Συνθήκης του Άγίου Γερμανού τής 19 Σεπτεμβρίου 1919.

Άρθρον 16.

Πάν μέλος επικυρών τήν παρούσαν σύμβαση ύποχρεούται νά εφαρμόσῃ αὐτήν εις έκείνας εκ τών άποικιών ή κτήσεις ή προστατευομένων αὐτου χωρών ὅσαι δέν αὐτοκυβερνώντα πλήρως υπό τήν ἐπιφύλαξιν

α') "Οτι αι διατάξεις τής συμβάσεως δέν εἶνε ἀνεφάρμοστοι λόγω τοπικῶν συνθηκῶν.

β') "Οτι δύνανται νά ἐπιτευχθῶν τροποποιήσεις ἀναγκαίαι διὰ τήν προσαρμογήν τής συμβάσεως εις τās τοπικὰς συνθήκας.

Πάν μέλος ὀφείλει νά γνωρίσῃ εις τό Διεθνές Γραφεῖον Έργασίας τās ἀποφάσεις του ὡς πρὸς έκάστην τῶν άποικιών ή κτήσεων αὐτου ή τών προστατευομένων χωρῶν ὅσαι δέν αὐτοκυβερνῶνται πλήρως.

Άρθρον 17.

Άμα τῇ παρὰ τῇ Γραμματεία καταχωρίσει τῶν επικυρώσεων παρὰ δύο μελῶν τής Διεθνούς Ὄργανώσεως τής Έργασίας, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τής Κοινωνίας τών Έθνῶν, θέλει άνακοινώσει τούτο εις ἅπαντα τὰ μέλη τής Διεθνούς Ὄργανώσεως τής Έργασίας.

Άρθρον 18.

Η παρούσα Σύμβασις άρχεται ισχύουσα από τής ήμέρας καθ' ήν ή ὡς άνω άνακοινῶσις θέλει ενεργηθῇ παρὰ του Γεν. Γραμματέως τής Κοινωνίας τών Έθνῶν, δέν δεσμεύει δέ εἰρηδσα μέλη διεβίβασαν πρὸς καταχώρισιν τήν παρ' αὐτῶν ἐπίκληρωσιν εις τήν Γραμματεία. Κατ' ἀκολουθίαν ή παρούσα σύμβασις άρχεται ισχύουσα διὰ πᾶν εἰσερον μέλος από τής ήμέρας καθ' ήν ή παρ' αὐτου ἐπικυρώσις καταχωρίσῃ εις τήν Γραμματεία.

Άρθρον 19.

Πάν μέλος επικυρῶν τήν παρούσαν σύμβαση ύποχρεούται νά εφαρμόσῃ τās διατάξεις αὐτῆς τό βραδύτερον τήν 1 'Ιουλίου 1921 και νά λάβῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς άνω διατάξεων ἀναγκαίωντα μέτρα.

Άρθρον 20.

Πάν μέλος επικυρῶσαν τήν παρούσαν σύμβαση δύναται νά τήν καταγγείλῃ εις τό τέλος μίης δεκαετίας από τής ήμέρας καθ' ήν άρχικῶς τίθεται εν ισχύι ή σύμβασις δι' ἀποφάσεως κοινοποιουμένης εις τήν Γεν. Γραμματεία τής Κοινωνίας τών Έθνῶν καταχωρισμένης παρ' αὐτῇ. Η καταγγελία ισχύει εν ἑτος μετὰ τήν παρὰ τῇ Γραμματεία καταχώρισιν.

Άρθρον 21.

Τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας ὀφείλει άπαξ τουλάχιστον κατά δεκαετία νά υποβάλλῃ

14) Transports par terre: employés de chemins de fer et de tramways, chauffeurs, cochers, et charretiers.

Article 13.

Pour l'application de la présente Convention à la Roumanie, la date à laquelle ses dispositions entreraient en vigueur, conformément à l'article 19, pourra être portée au 1er juillet 1924.

Article 14.

Les dispositions de la présente Convention peuvent être suspendues dans tout pays par ordre du Gouvernement, en cas de guerre, ou en cas d'événements présentant un danger pour la sécurité nationale.

Article 15.

Les ratifications officielles de la présente Convention, dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de St.-Germain du 10 septembre 1919, seront communiquées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 16.

Tout Membre de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à celles de ses colonies ou possessions ou à ceux de ses protectorats qui ne se gouvernent pas pleinement eux-mêmes, sous les réserves suivantes :

a) Que les dispositions de la Convention ne soient pas rendues inapplicables par les conditions locales;

b) Que les modifications qui seraient nécessaires pour adapter la convention aux conditions locales puissent être introduites dans celle-ci.

Chaque Membre devra notifier au Bureau International du Travail sa décision en ce qui concerne chacune de ses colonies ou possessions ou chacun de ses protectorats ne se gouvernant pas pleinement eux-mêmes.

Article 17.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 18.

La présente Convention entrera en vigueur à la date à cette notification aura été effectuée par le Secrétaire Général de la Société des Nations; elle ne liera que les Membres qui auront fait enregistrer leur ratification au Secrétariat. Par la suite, la présente Convention entrera en vigueur au regard de tout autre Membre à la date où la ratification de ce Membre aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 19.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer ses dispositions au plus tard le 1er juillet 1921, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 20.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initial de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 21.

Le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois par dix années,

εις την Γεν. Συνδιάσκεψιν έκθεσιν περί της εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως, ή άποφασίζη δέ εάν υπάρχη περίπτωση εις αναγραφή εις την ήμερησίαν διάταξιν της Συνδιασκεψέως ζήτημα αναθεωρήσεως ή μεταρρυθμίσεως της Συμβάσεως.

"Άρθρον 22.

Τò Άγγλικόν και Γαλλικόν κείμενον της παρούσης συμβάσεως είνε εξ ίσου αυθεντικά.»

"Άρθρον δεύτερον

Πόσα διάταξις της ύφισταμένης Έλληνικής Νομοθεσίας, παρέχουσα τυχόν μείζονα πλεονεκτήματα εις τὰ διά της υπέρ του παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα, διατηρείται εν ισχύϊ, συμφώνως προς τò άρθρον 405 έδάξ. τελευταίον της Συνθήκης τών Βερσαλλιών.

"Άρθρον τρίτον

Διά Β. διατάγματος κωδικοποιηθήσονται αι άνωτέρω διατάξεις εις τούς οικείους νόμους, αναδημοσιευόμενου καθ' έκαστον μετά πάσης άλλης προγενεστέρας τριτοποιήσεως εις έν ένιαίον κείμενον.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 24 Ιουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οι Υπουργοί

Έπί της Έθνικής Οικονομίας
Κ. Σπυρίδης

Έπί τών Έξωτερικών
Ν. Πολίτης

Έθεωρήθη και έπέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 25 Ιουνίου 1920.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Ιω. Δ. Τσιριμώκος

(6)

Περί κυρώσεως της περί άνεργίας διεθνούς συμβάσεως της Διεθνούς Συνδιασκεψέως της Έργασίας της Ούασινγκτόνος.

Νόμος 2270

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι έμφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν

"Άρθρον μόνον.

Κυρωται ή περί άνεργίας διεθνής σύμβασις ή ψηφισθείσα υπό της Διεθνούς Συνδιασκεψέως της Έργασίας της Ούασινγκτόνος, έχουσα ως ακόλουθως:

«Η Γενική Συνδιάσκεψις της Διεθνούς Οργανώσεως της Έργασίας της Κοινωνίας τών Έθνών, συγκληθείσα εν Ούασινγκτόν υπό της Κυβερνήσεως τών Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής την 29 Οκτωβρίου 1919, άφου άπεφάσισε να άποδεχθή διαφόρους προτάσεις σχετικές προς τò ζήτημα «τών μέσων της προλήψεως και καταπολεμήσεως της άνεργίας», έπερ έπεσέλοι τò 2ον θέμα της ήμερησίας διατάξεως της εν Ούασινγκτόν συνόδου της Συνδιασκεψέως και άφου άπεφάσισεν όπως αι προτάσεις αύται διατυπωθών υπό μορφήν διεθνούς σύμβάσεως, άποδέχεται τò κάτωθι σχέδιον συμβάσεως προς κύρωσιν υπό τών μελών της Διεθνούς Οργανώσεως της Έργασίας, κατά τας διατάξεις του περί Έργασίας Κεφαλαίου της Συνθήκης τών Βερσαλλιών της 28 Ιουνίου 1919 και της Συνθήκης τού Άγ. Γερμανού της 10 Σεπτεμβρίου 1919.

"Άρθρον 1.

Πάν μέλος επικυρών την παρούσαν σύμβαση θέλει ανακοινώσει εις τò Διεθνές Γραφείον Έργασίας κατά διατή-

présenter à la Conférence Général un rapport sur l'application de la présente Convention et décider d'inscrere à l'ordre du jour de la Conference la question de la révision ou de la modification de la dite Convention.

Article 22.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Οι Υπουργοί

Έπί τών Έξωτερικών
Ν. Πολίτης

Έπί της Έθνικής Οικονομίας
Κ. Σπυρίδης

Έθεωρήθη και έπέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 25 Ιουνίου 1920.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Ιω. Δ. Τσιριμώκος

La Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail de la Société des Nations,

Conquée à Washington par le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, le 29 octobre 1919.

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives «aux moyens de prévenir le chômage et de remédier à ses conséquences», question formant le deuxième point de l'ordre du jour de la session de la Conférence tenue à Washington, et

Après avoir décidé que ces propositions seraient rédigées sous forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation Internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie relative au Travail du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919

Article 1.

Chaque Membre ratifiant la présente Convention communiquera au Bureau International du Travail

ματα ὅσον ἐνδεσιν βραχύτερα, μὴ ὑπερβαίνοντα δὲ πάντως τὸ τρίμηνον, πᾶσαν διαθέσιμον πληροφορίαν στατιστικὴν ἢ ἄλλης φύσεως, ἀφορώσαν τὴν ἀνεργίαν, περιλαμβανομένης καὶ πάσης γνωστοποιήσεως τῶν ληφθέντων ἢ ληφθησομένων κατὰ τῆς ἀνεργίας μέτρων. Ἐφ' ὅσον αὐτοὶ εἴη δυνατόν καὶ ὡς ἂν πληροφορία πρέπει νὰ συλλέγωνται κατὰ τρόπον ὥστε ἡ ἀνακοινώσις αὐτῶν νὰ δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς περιόδου, εἰς ἣν ἀναφέρονται.

Ἄρθρον 2.

Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσα, σύμβασιν ὀφείλει νὰ ἐγκαταστήσῃ σύστημα δημοσίων γραφείων δωρεὰν ἐξευρέσεως ἐργασίας, διατελούντων ὑπὸ τὸν ἑλεγχον μιᾶς κεντρικῆς Ἀρχῆς. Ἐπιτροπὴ συγκείμενη ἀπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν θέλουσιν συστηθῆ πρὸς γνωμοδότησιν περὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν λειτουργίαν τῶν γραφείων τούτων.

Ὅσῳκις συνυφίστανται δημόσια δωρεὰν καὶ ἰδιωτικὰ γραφεῖα δέον νὰ ληφθῶσι μέτρα πρὸς συντονισμόν τῶν ἐργασιῶν τῶν γραφείων τούτων ἐπὶ σχεδίου εἰδικῶ δι' ἐκάστην χώραν. Ἡ λειτουργία τῶν διαφόρων χωρικῶν συστημάτων θέλει ἐναρμονισθῆ παρὰ τοῦ Διεθνῆς Γραφείου Ἐργασίας ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 3.

Τὰ μέλη τῆς Διεθνῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ὅσοι θέλουσιν ἐπικυρώσει τὴν παρούσαν σύμβασιν καὶ ἔχουν τυχόν ἐγκαταστήσει σύστημα ἀσφαλείας κατὰ τῆς ἀνεργίας, ὀφείλουσιν, ὑπὸ ὅρους καθορισθησομένους διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, νὰ λάβουν μέτρα ὥστε ἐργάται, προερχόμενοι ἀπὸ τὸ ἐν τῶν Κρατῶν τούτων καὶ ἐργαζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου νὰ λαμβάνουν ἴσας ἀποζημιώσεις ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως πρὸς ἐκείνας ἃς λαμβάνουν οἱ ἐργάται τοῦ δευτέρου τούτου Κράτους.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐπίσημοι κυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως θ' ἀνακοινωθῶν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ θὰ καταχωρισθῶν παρ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου XIII τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν τῆς 28 Ἰουνίου 1919 καὶ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1919.

Ἄρθρον 5.

Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν εἰς ἐκείνας ἐκ τῶν ἀποικιῶν, ἢ κτήσεις, ἢ προστατευομένων αὐτοῦ χωρῶν, ὅσοι δὲν αὐτοκυβερνῶνται πλήρως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν·

α') Ὅτι αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως δὲν εἶνε ἀνεφάρμοστοι λόφῳ τοπικῶν συνθηκῶν.

β') Ὅτι δύναται νὰ ἐπενεχθῶν τροποποιήσεις ἀναγκαῖαι διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς συμβάσεως εἰς τὰς τοπικὰς συνθήκας.

Πᾶν μέλος ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας τὰς ἀποφάσεις του ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν ἀποικιῶν ἢ κτήσεων αὐτοῦ, ἢ τῶν προστατευομένων χωρῶν, ὅσοι δὲν αὐτοκυβερνῶνται πλήρως.

Ἄρθρον 6.

Ἄμα τῇ παρὰ τῇ Γραμματεῖᾳ καταχωρίσει τῶν ἐπικυρώσεων παρὰ δύο μελῶν τῆς Διεθνῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει ἀνακοινώσῃ τούτο εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Διεθνῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἀρχεταὶ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἡμέρας

des intervalles aussi courts que possible et qui ne devront pas dépasser trois mois, toute information disponible, statistique ou autre, concernant le chômage, y compris tous renseignements sur les mesures prises ou à prendre en vue de lutter contre le chômage. Toutes les fois que ce sera possible les informations devront être recueillies de telle façon que communication puisse en être faite dans les trois mois suivant la fin de la période à laquelle elles se rapportent.

Article 2.

Chaque Membre ratifiant la présente Convention devra établir un système de bureaux publics de placement gratuit placé sous le contrôle d'une autorité centrale. Des Comités qui devront comprendre des représentants des patrons et des ouvriers seront nommés et consultés pour tout ce qui concerne le fonctionnement de ces bureaux.

Lorsque coexistent des bureaux gratuits publics et privés, des mesures devront être prises pour coordonner les opérations de ces bureaux sur un plan national.

Le fonctionnement des différents systèmes nationaux sera coordonné par le Bureau International du Travail, d'accord avec les pays intéressés.

Article 3.

Les Membres de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifieront la présente Convention et qui ont établi un système d'assurance contre le chômage devront, dans les conditions arrêtées d'un commun accord entre les membres intéressés, prendre des arrangements permettant à des travailleurs ressortissant à l'un de ces Membres et travaillant sur le territoire d'un autre de recevoir des indemnités d'assurance égales à celles touchées par les travailleurs ressortissant à ce deuxième Membre.

Article 4.

Les ratifications officielles de la présente Convention, dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles du 28 Juin 1919 et du Traité de St. Germain du 10 septembre 1919, seront communiquées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 5.

Tout Membre de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à celles de ses colonies ou possessions ou à celles de ses protectorats qui ne se gouvernent pas pleinement eux-mêmes; sous les réserves suivantes;

a) Que les dispositions de la Convention ne soient pas rendues inapplicables par les conditions locales;

b) Que les modifications qui seraient nécessaires pour adapter la Convention aux conditions locales puissent être introduites dans celle-ci.

Chaque Membre devra notifier au Bureau International du Travail sa décision en ce qui concerne chacune de ses colonies ou possessions ou chacun de ses protectorats ne se gouvernant pas pleinement eux-mêmes.

Article 6.

Aussitôt que les ratifications de trois Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 7.

La présente Convention entrera en vigueur à la

καθ' ἣν ἢ ὡς ἄνω ἀνακοίνωσις θέλει ἐνεργηθῆ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δὲν δεσμεύει δὲ εἰμὴ, ὅσα μέλη διεβίβασαν πρὸς καταχώρισιν τὴν παρ' αὐτῶν ἐπικύρωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ παρούσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα διὰ πᾶν ἕτερον μέλος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἢ παρ' αὐτοῦ ἐπικύρωσις καταχωρίσθη εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρον 8.

Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις αὐτῆς τὸ βραδύτερον τὴν 1 Ἰουλίου 1921 καὶ τὰ λάθη τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἀναγκαιοῦντα μέτρα.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν δύναται νὰ τὴν καταγγεῖλῃ εἰς τὸ τέλος μιᾶς δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀρχικῶς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἡ σύμβασις δι' ἀποφάσεως κρινομένης εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καταχωριζομένης παρ' αὐτῆ. Ἡ καταγγελία ἰσχύει ἐν ἑτοῖς μετὰ τὴν παρὰ τῇ Γραμματεῖα καταχώρισιν.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ὑφείλει, ἅπαξ τοῦλάχιστον κατὰ δεκαετίαν, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, θ' ἀποφασίζῃ δὲ ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσης ἵνα ἀναγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιάσκεψις ζήτημα ἀναθεωρήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 11.

Τὸ Ἀγγλικὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶνε ἐξ ἴσου ἀθροεντικά.

Ὁ παρὸν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ἰω. Α. Τσιμιζώκος

date où cette notification aura été effectuée par le Secrétaire Général de la Société des Nations; elle ne liera que les Membres qui auront fait enregistrer leur ratification au Secrétariat. Par la suite, cette Convention entrera en vigueur au regard de tout autre Membre à la date où la ratification de ce Membre aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 8.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer ses dispositions au plus tard le 1er juillet 1921 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 9.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire Générale de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 10.

Le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois par dix années, présenter à la Conférence Générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la révision ou de la modification de la dite Convention.

Article 11.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς συμβάσεως τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Οὐασινγκτόνος, περὶ καθορισμοῦ κατωτάτου ὅρου ἡλικίας τῶν ἀνηλίκων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας. (7)

Νόμος 2271

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσαμεν

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ περὶ καθορισμοῦ κατωτάτου ὅρου ἡλικίας τῶν ἀνηλίκων ἐν ταῖς βιομηχανικαῖς ἐργασίαις διεθνῆς σύμβασις ἡ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Οὐασινγκτόνος καὶ ἔχουσα ὡς ἔπεται·

«Σχῆδιον συμβάσεως καθοριζούσης κατώτατον ὅρον ἡλικίας τῶν ἀνηλίκων ἐν ταῖς βιομηχανικαῖς ἐργασίαις.

Ἡ γενικὴ συνδιασκεψὶς τῆς διεθνοῦς ὁργανώσεως ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, κληθεῖσα ἐν Οὐασινγκτόνῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῆν 29 Ὀκτωβρίου 1919, ἀφοῦ ἀπεφάσισε νὰ ἀποδεχθῆ διαφόρους προτάσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀνηλίκων καὶ τὸ κατώτατον ὅρον τῆς ἡλικίας τὸ ἐπιτρεπόμενον ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἕπερ ζήτημα περιλαμβάνεται εἰς τὸ τέταρτον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐν Οὐασινγκτόνῳ συνόδου τῆς εἰρημένης Διασκέψεως, καὶ ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ ἀνωτέρω προτάσεις διατυπωθῶν ὑπὸ μερῶν σχεδίου διεθνοῦς συμβάσεως.

Ἀπαδέχεται τὸ ἐπόμενον σχέδιον συμβάσεως πρὸς κύρωσιν παρὰ τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τοῦ περὶ ἐργασίας Κεφαλαίου τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν τῆς 28 Ἰουνίου 1919 καὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1919.

Ἄρθρον 1.

Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρουσῆς συμβάσεως θεωροῦνται «βιομηχανικὰ ἐπιχειρήσεις» ἰδίως.

α) Τὰ μεταλλεῖα, λατομεῖα καὶ αἱ πάσης φύσεως ἐξορυκτικαὶ βιομηχανίαι·

β) αἱ βιομηχανίαι ἐν αἷς κατασκευάζονται προϊόντα, μεταβάλλονται, καθαρίζονται, ἐπισκευάζονται, διακοσμοῦνται, ἀποτελειοῦνται, προετοιμάζονται διὰ τὴν πώλησιν, ἢ ἐν αἷς μεταβάλλονται, αἱ ὕλαι, περιλαμβανομένων τῆς κατασκευῆς πλοίων, τῶν βιομηχανιῶν ἀποσυνθέσεως ὕλικου καὶ τῆς παραγωγῆς, μετατροπῆς καὶ διαδιθέσεως κινητηρίου ἐν γένει δυνάμεως καὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ·

γ) ἡ κατασκευὴ, ἀνοικοδόμησις, συντήρησις, ἐπισκευή, τροποποίησις ἢ κατεδάφισις παντὸς οἰκοδομήματος καὶ κτίσματος, σιδηροδρόμων, τροχινοδρόμων, λιμένων, δεξαμενῶν, προδλήτων, διωρύγων ἐγκαταστάσεων ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας δι' ὕδατος, ὁδῶν, σιδηροδρόμων, γεφυρῶν, ἰσογεφυρῶν, ὑπονόμων, συλλεκτῆρων καὶ κοινῶν, φρεάτων, τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων, ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ἐργαστασίων φωταερίου, διανομῆς ὕδατος ἢ ἄλλων οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ὡς καὶ αἱ προπαρασκευαστικαὶ τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν ἐργασίαι·

δ) ἡ μεταφορὰ προσώπων ἢ ἐμπορευμάτων δι' ὁδῶν, σιδηροδρόμων ἢ ὕδατος, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀποθημεύσεως ἐμπορευμάτων εἰς τὰς λιμεναποθήκας, τοὺς λιμένας καὶ ἀποθήκας διαμετακομίσεως, ἐξαιρουμένης τῆς διὰ χειρὸς μεταφορῆς.

La Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail de la Société des Nations, Convoquée à Washington par le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, le 29 octobre 1919. t

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à «l'emploi des enfants: âge d'admission au travail», question formant le quatrième point de l'ordre du jour de la session de la Conférence tenue à Washington, et

Après avoir décidé que ces propositions ont été rédigées sous forme d'un projet de convention internationale, adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation Internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie relative au Travail du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention seront considérés comme «établissements industriels» notamment:

a) Les mines, carrières et industries extractives de tout nature;

b) Les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achetés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation; y compris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;

c) La construction, la reconstruction, l'entretien, le réparation, la modification ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations télégraphiques ou téléphoniques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau, ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus;

d) Le transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée ou voie d'eau, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

Αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαὶ ἐκάστης χώρας θέλουσι καθορίσῃ τὰ ὅρια μεταξὺ τῆς βιομηχανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρον 2.

Ἀνήλικα κάτω τῶν 14 ἐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἀπασχολῶνται ἢ ἐργάζωνται εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἢ εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῶν, ἐξαιρέσει μόνον τῶν ἐργασιῶν εἰς ὅς ἀπασχολοῦνται μόνον μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀνηλίκων ἐν ταῖς ἐπαγγελματικαῖς σχολαῖς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Δημοσίας Ἀρχῆς καὶ ἐποπτεύεται ὑπ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως, πᾶς ἰδιοκτήτης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ὀφείλει νὰ τηρῇ μητρώον ἐγγραφῆς πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀπασχολουμένων κάτω τῶν 16 ἐτῶν προσώπων, μετὰ σημειώσεως τῆς χρονολογίας τῆς γεννήσεώς των.

Ἄρθρον 5.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἐπιτρέπονται αἱ ἐξῆς παραλλαγαὶ τοῦ ἄρθρου 2.

α') ἀνήλικα ἄνω τῶν 12 ἐτῶν γίνονται δεκτὰ εἰς τὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον συντελήρωσαν τὴν στοιχειώδη ἐκπαιδευσίαν των.

β') δύνανται νὰ ληφθῶσι μεταβατικὰ μέτρα ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἦδη ἐργαζόμενα ἀνήλικα ἡλικίας μεταξὺ 12 καὶ 14 ἐτῶν.

Ἡ ὑφισταμένη διάταξις τοῦ ἰαπωνικοῦ νόμου, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπασχολήσις ἀνηλίκων κάτω τῶν 12 ἐτῶν εἰς συνόλους καὶ ἐλαφρὰς τινὰς ἐργασίας θέλει ἀκυρωθῆ.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς Ἰνδίας, ἀλλ' ἤτις ἀνήλικα κάτω τῶν 12 ἐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀπασχολῶνται ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

α') εἰς βιομηχανίας χρησιμοποιοῦσας κινητήριον δύναμιν καὶ ἀπασχολούσας πλέον τῶν 10 προσώπων.

β') εἰς τὰ μεταλλεῖα, λατομεῖα καὶ εἰς τὰς πάσης φύσεως ἐξορυκτικὰς βιομηχανίας.

γ') εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς μεταφορὰς προσώπων ἢ ἐμπορευμάτων ἢ ταχυδρομικῶν σάκκων, ὡς καὶ εἰς τὰς φορτωκ-φορτώσεις ἐμπορευμάτων, εἰς τὰς λιμεναποθήκας, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰς ἀποθήκας διαμετακομίσεως, ἐξαιρέσει τῆς διὰ χειρὸς μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ ἀνακοινωθῶσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματεῖα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ θὰ καταχωρισθῶσι παρ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου XIII τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλίων τῆς 28 Ἰουνίου 1919 καὶ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1919.

Ἄρθρον 8.

Πᾶν μέλος τῆς Διεθνούς Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν εἰς ἐκεῖνας ἐν τῶν ἀποικίων ἢ κτήσεις ἢ προστατευομένων αὐτοῦ χωρῶν ὅσαι δὲν αὐτοκυβερνῶνται πλήρως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν

α') Ὅτι αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως δὲν εἶνε ἀνεφάρμοστοι λόγῳ τοπικῶν συνθηκῶν.

β') Ὅτι δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσιν τροποποιήσεις ἀναγκαῖαι διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς συμβάσεως εἰς τὰς τοπικὰς συνθήκας.

Πᾶν μέλος ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας τὰς ἀποφάσεις του ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν ἀποικίων

Dans chaque pays, l'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie, d'une part, le commerce et l'agriculture, d'autre part.

Article 2.

Les enfants de moins de quatorze ans ne peuvent être employés ou travailler dans les établissements industriels, publics ou privés, ou dans leurs dépendances, à l'exception de ceux dans lesquels sont seuls employés les membres d'une même famille.

Article 3.

Les dispositions de l'article 2 ne s'appliqueront pas au travail des enfants dans les écoles professionnelles à la condition que ce travail soit approuvé et surveillé par l'autorité publique.

Article 4.

Dans le but de permettre le contrôle de l'application des dispositions de la présente Convention, tout chef d'établissement industriel devra tenir un registre d'inscription de toutes les personnes de moins de seize ans employées par lui avec l'indication de la date de leur naissance.

Article 5.

En ce qui concerne l'application de la présente Convention au Japon, les modifications ci-après à l'article 2 sont autorisées:

a) Les enfants de plus de douze ans pourront être admis au travail s'ils ont achevé leur instruction primaire;

b) En ce qui concerne les enfants entre douze et quatorze ans déjà au travail, des dispositions transitoires pourront être adoptées.

La disposition de la loi japonaise actuelle qui admet les enfants de moins de douze ans à certains travaux faciles et légers sera rapportée.

Article 6.

Les dispositions de l'article 2 ne s'appliqueront pas à l'Inde, mais dans l'Inde les enfants de moins de douze ans ne seront pas occupés:

a) Dans les manufactures employant la force motrice et occupant plus de dix personnes;

b) Dans les mines, carrières et industries extractives de tout nature;

c) Dans le transport par voie ferrée de passagers, de marchandises, et de services postaux, et dans la manipulation des marchandises dans les docks, quais et wharfs, à l'exception du transport à la main.

Article 7.

Les ratifications officielles de la présente Convention, dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919, seront communiquées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 8.

Tout Membre de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à celles de ses colonies ou possessions ou à ceux de ses protectorats qui ne se gouvernent pas pleinement eux-mêmes, sous les réserves suivantes:

a) Que les dispositions de la Convention ne soient pas rendues inapplicables par les conditions locales,

b) Que les modifications qui seraient nécessaires pour adapter la Convention aux conditions locales puissent être introduites dans celle-ci.

Chaque Membre devra notifier au Bureau International du Travail sa décision en ce qui concerne chacune de ses colonies ou possessions ou chacun de ses

ἢ κτήσεων αὐτοῦ ἢ τῶν προστατευομένων χωρῶν, ὅσα δὲν αὐτοκυβερνῶνται πλήρως.

Ἄρθρον 9.

Ἄμα τῇ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ καταχωρίσει τῶν ἐπικυρώσεων παρὰ δύο μελῶν τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἑργασίας, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐλεῖ ἀνακοινῶσαι τοῦτο εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἑργασίας.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἀρχεταὶ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἢ ὡς ἄνω ἀνακοινῶσις θέλει ἐνεργηθῆ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δὲν δεσμεύει δὲ εἰμὴ ὅσα μέλη διεβίβασαν πρὸς καταχώρισιν τὴν παρ' αὐτῶν ἐπικυρώσων εἰς τὴν Γραμματεῖαν. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ παρούσα σύμβασις ἀρχεταὶ ἰσχύουσα διὰ πᾶν ἕτερον μέλος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἢ παρ' αὐτοῦ ἐπικυρώσις καταχωρίσθη εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρον 11.

Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις αὐτῆς τὸ ἔραδύτερον τὴν 1 Ἰουλίου 1922 καὶ νὰ λάβῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἀναγκαζοῦντα μέτρα.

Ἄρθρον 12.

Πᾶν μέλος, ἐπικυρῶσαν τὴν παρούσαν σύμβασιν, δύναται νὰ τὴν καταγγείλῃ εἰς τὸ τέλος μιᾶς δεκαετίας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀρχικῶς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἡ σύμβασις, δι' ἀποφάσεως κοινοποιουμένης εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καταχωρίζομένης παρ' αὐτῆς. Ἡ καταγγελία ἰσχύει ἐν ἔτος μετὰ τὴν παρὰ τῇ Γραμματείᾳ καταχώρισιν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας ὀφείλει ἀπαξ τοῦλάχιστον κατὰ δεκαετίαν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, θ' ἀποφασίζῃ δὲ ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἵνα ἀναγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιακείμεως ζήτημα ἀναθεωρήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 14.

Τὸ Ἀγγλικὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν κείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶνε ἐξ ἴσου αὐθεντικόν.

Ἄρθρον δεῦτερον.

Πᾶσα διάταξις τῆς ὑφισταμένης ἐλληνικῆς νομοθεσίας παρέχουσα τυχὸν μείζονα πλεονεκτήματα εἰς τὰ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα, διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 405 ἐδ. τελευταῖον τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών.

Ἄρθρον τρίτον.

Διὰ Β. διατάγματος κωδικοποιηθήσονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις εἰς τοὺς εἰσείους νόμους, ἀναδημοσιευομένους καθ' ἕκαστον μετὰ πάσης ἄλλης προγενεστέρας τροποποιήσεως, εἰς ἕν ἑνιαῖον κείμενον.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ι. Α. Τσιριμώκος

protectorats ne se gouvernant pas pleinement eux-mêmes.

Article 9.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 10.

La présente Convention entrera en vigueur à la date où cette notification aura été effectuée par le Secrétaire Général de la Société des Nations; elle ne liera que les Membres qui auront fait enregistrer leur ratification au Secrétariat. Par la suite, cette Convention entrera en vigueur au regard de tout autre Membre à la date où la ratification de ce Membre aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 11.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer ses dispositions au plus tard le 1er juillet 1922 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 12.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 13.

Le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois par dix années présenter à la Conférence Générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la révision ou de la modification de la dite Convention.

Article 14.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Περί κυρώσεως τῆς περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας ἀνηλίκων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ διεθνoῦς συμβάσεως τῆς Διεθνoῦς Συνδιάσκεψεως τῆς Ἔργασίας τῆς Οὐασινγκτῶνος.

Νόμος 2272

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφισμένοι ἁμοφάνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσθηεν καὶ διατάσσεται

Γ Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται ἡ περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν ἀνηλίκων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ διεθνoῦς σύμβασις, ἡ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Α' Διεθνoῦς Συνδιάσκεψεως τῆς Ἔργασίας ἐν Οὐασινγκτῶνι καὶ ἔχουσα ὡς ἑπεται:

«Σχέδιον συμβάσεως περὶ τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν ἀνηλίκων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ.

«Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνoῦς Ὄργανώσεως τῆς Ἔργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, κληθεῖσα ἐν Οὐασινγκτῶνι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1919, ἀφοῦ ἀπεφάσισε νὰ ἀποδεχθῆ διαφόρους προτάσεις ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν ἀνηλίκων, τὸ περιλαμβανόμενον εἰς τὸ 4ον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐν Οὐασινγκτῶνι συνόδου τῆς εἰρημένους Διασκεψεως, καὶ ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ ἀνωτέρω προτάσεις συνταχθῶσι ὑπὸ μορφῆν σχεδίου Διεθνoῦς Συμβάσεως, ἀποδέχεται τὸ ἐπόμενον προσχέδιον, πρὸς ἐπικύρωσιν παρὰ τῶν μελῶν τῆς Διεθνoῦς Ὄργανώσεως τῆς Ἔργασίας συνφθὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ Ἔργασίας κεφαλαίου τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν τῆς 28 Ἰουνίου 1919 καὶ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγ. Γερμανοῦ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1919.

Ἄρθρον 1.

Ἰπὸ τὴν ἐπίφιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως θεωροῦνται «βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις» ἰδίᾳ:

α') Τὰ μεταλλεῖα, λατομεῖα καὶ αἱ πάσης φύσεως ἐξορυκτικαὶ βιομηχανίαι.

β') Αἱ βιομηχανίαι ἐν αἷς κατασκευάζονται προϊόντα, μεταβάλλονται, καθαρίζονται, ἐπισκευάζονται, διακοσμούνται, ἀποτελειοῦνται, προετοιμάζονται διὰ τὴν πώλησιν, ἢ ἐν αἷς μεταβάλλονται αἱ ὕλαι περιλαμβανόμενων τῆς κατασκευῆς πλοίων, τῶν βιομηχανιῶν ἀποσυνθέσεως ὕλικου καὶ τῆς παραγωγῆς, μεταρρύθμισης καὶ διαβιβάσεως τῆς κινητηρίου ἐν γένει δυνάμεως καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

γ') Ἡ κατασκευὴ, ἀνοικοδόμησις, συντήρησις, ἐπισκευή, τροποποιήσις ἢ κατάλυσις παντὸς οἰκοδομήματος καὶ κτίσματος, σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων, λιμένων, δεξαμενῶν, προβλήτων, διωρύγων, ἐγκαταστάσεων ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας ἰδι' ὕδατος, ὁδῶν, σιρράγγων, γεφυρῶν, ὁδογεφυρῶν, ὑπονόμων, συλλέκτρων καὶ κοινῶν φρεάτων, τηλεγραφικῶν ἢ τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων, ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ἐργοστα-

La Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail de la Société des Nations, Convoquée à Washington par le Gouvernement des Etas-Unis d'Amérique, le 29 octobre 1919.

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à «l'emploi des enfants pendant la nuit,» question comprise dans le quatrième point de l'ordre du jour de la session de la Conférence tenue à Washington, et

Après avoir décidé que ces propositions seraient rédigées sous forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation Internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie relative au Travail du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919.

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, seront considérés comme «établissements industriels» notamment:

a) Les mines, carrières et industries extractives de toute nature.

b) Les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation; y compris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité.

c) La construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification, ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations télégraphiques ou téléphoniques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau, ou autres travaux

σιών φωταερίου, διανομής υδάτος ή άλλων οικοδομικών έργων, ως και αι προπαρασκευαστικά, των ανωτέρω εργασιών, εργασίαι.

δ') Η μεταφορά προσώπων ή εμπορευμάτων δι' οδών, σιδηροδρόμων ή υδάτος, περιλαμβανομένης και της αποθηκείσεως εμπορευμάτων εις τας λιμεναποθήκας, αποβάθρας και αποθήκας διαμετακινήσεως, εξαιρουμένης της δι' χειρός μεταφοράς.

Αι άρμόδιαι άρχαι εκάστης χώρας θέλουσι καθορίσει τὰ διακριτικά όρια μεταξύ της βιομηχανίας άφ' ενός και του εμπορίου και της γεωργίας άφ' ετέρου.

Άρθρον 2.

Απαγορεύεται ή χρησιμοποίησις δι' α νυκτός άνηλικών κάτω του 18ου έτους της ηλικίας εις βιομηχανικάς επιχειρήσεις δημοσίας ή ιδιωτικής ή εις τὰ παραρτήματα αυτών, πλην των εργασιών εις ός άπασχολούνται μόνον τὰ μέλη μιας και της αυτης οικογενείας, εξαιρέσει των κάτωθι περιπτώσεων.

Η άπαγόρευσις της νυκτερινής εργασίας δέν εφαρμόζεται επί άνηλικών άνω των 16 έτών, άπασχολουμένων εις τας κάτωθι βιομηχανίας, εις εργασίας άπινες ως εκ της φύσεως των κατ' ανάγκην συνεχίζονται νυκτός και ημέρας :

α') Έργαστάσια σιδήρου και χάλυδος: εργασίαι εις ός γίνεται χρήσις προσφυλογοβόλων κομίνων και κομίνων άναγεννήσεως, και ψευδαργύρωσις φύλλων και συρμάτων σιδήρου (πλην των έργαστασιών προπαρασκευής της ψευδαργύρωσεως).

β') Ύελουργεία.

γ') Χαρτοποιεία.

δ') Καθαριστήρια σακχάρου.

ε') Αναγωγή μεταλλευμάτων χρυσοῦ.

Άρθρον 3.

Ο όρος «νύξ» σημαίνει υπό την έποψιν της εφαρμογής της παρούσης συμβάσεως, περίοδον ένδεκα τουλάχιστον συνεχών ώρών, περιλαμβάνουσαν δέ τὸ μεταξύ της 10ης έσπερινής και της 5ης πρωϊνής χρονικόν διάστημα.

Εις τὰ άνθρακωρυχεία και λιγνιτωρυχεία επιτρέπεται παρεκκλισις όσον άφορᾷ τόν έν τῷ προηγουμένῳ έδαφίῳ προβλεπόμενον χρόνον άναπαύσεως, όσάκις τὸ μεταξύ δύο περιόδων εργασίας διάστημα περιλαμβάνει συνήθως 15 ώρας, ούδέποτε δέ όσον τὸ διάστημα τουτο περιλαμβάνει, όλιγώτερον των 13 ώρών.

Εάν ή έγχώριος νομοθεσία άπαγορεύη δι' όλόκληρον τὸ προσωπικόν την νυκτερινήν εργασίαν έν τοις άρτοποιείοις, δύναται νά αντικατασταθῆ έν τῇ βιομηχανία ταύτη ή μεταξύ της 10ης έσπερινής και της 5ης πρωϊνής περιλαμβανομένη περίοδος, δι' α της περιόδου μεταξύ 9ης έσπερινής και 4ης πρωϊνής.

Εις τας τροπικάς χώρας, όπου ή εργασία διακόπτεται επί τινα χρόνον έν τῷ μέσῳ της ημέρας, ή περίοδος της νυκτερινής άναπαύσεως δύναται νά είνε μικρότερα των 11 ώρών, έφ' όσον παραχωρείται διαρκούσης της ημέρας αντίστοιχος άνάπαυσις.

Άρθρον 4.

Αι διατάξεις των άρθρων 2 και 3 δέν εφαρμόζονται επί άνηλικών ηλικίας 16 έως 18 έτών εις περιπτώσιν καθ' ήν ένεκεν άνωτέρας βίας μη δυναμένης νά προβλεφθῆ και νά προληφθῆ και μη έχούσης περιοδικόν χαρακτήρα, παρακωλύεται ή σκεπτική λειτουργία βιομηχανικής επιχειρήσεως.

Άρθρον 5.

Όσον άφορᾷ την εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως έν Ιαπωνία, τὸ άρθρον 2 μέχρι της 1ης Ιουλίου 1925 θέλει εφαρμοσθῆ μόνον επί άνηλικών κάτω των 15 έτών, μετά δέ

de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus.

d) Le transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée, ou eau, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

Dans chaque pays, l'autorité compétente déterminera la ligne de demarcation entre l'industrie, d'une part, le commerce et l'agriculture, d'autre part.

Article 2.

Il est interdit d'employer pendant la nuit les enfants de moins de dix-huit ans dans les établissements industriels, publics ou privés, ou dans leurs dépendances, à l'exception de ceux dans lesquels sont seuls employés les membres d'une même famille, sauf dans les cas prévus ci-après.

L'interdiction du travail de nuit ne s'appliquera pas aux enfants au-dessus de seize ans qui sont employés dans les industries énumérées ci-après, à des travaux qui en raison de leur nature, doivent nécessairement être continués jour et nuit:

a) Usines de fer et d'acier: travaux où l'on fait emploi des fours à réverbère ou à régénération, et galvanisation de la tôle et du fil de fer (excepté les ateliers de décapage).

b) Verreries.

c) Papeteries.

d) Sucrieries où l'on traite le sucre brut.

e) Réduction du minerai d'or.

Article 3.

Pour l'application de la présente Convention, le terme «nuit» signifie une période d'au moins onze heures consécutives, comprenant l'intervalle écoulé entre dix heures du soir et cinq heures du matin.

Dans les mines de charbon et de lignite, une dérogation pourra être prévue en ce qui concerne la période de repos visée au paragraphe précédent, lorsque l'intervalle entre les deux périodes de travail comporte ordinairement quinze heures, mais jamais lorsque cet intervalle comporte moins de treize heures.

Lorsque la législation du pays interdit le travail de nuit à tout le personnel dans la boulangerie, on pourra substituer, dans cette industrie, la période comprise entre neuf heures du soir et quatre heures du matin, à la période de dix heures du soir à cinq heures du matin.

Dans les pays tropicaux où le travail est suspendu pendant un certain temps au milieu de la journée, la période de repos de nuit pourra être inférieure à onze heures, pourvu qu'un repos compensateur soit accordé pendant le jour.

Article 4.

Les dispositions des articles 2 et 3 ne s'appliqueront pas au travail de nuit des enfants âgés de seize à dix-huit ans, lor qu' un cas de force majeure qui ne pouvait être prévu ou empêché, et qui ne présente pas un caractère périodique, met obstacle au fonctionnement normal d'un établissement industriel.

Article 5.

En ce qui concerne l'application de la présente Convention au Japon, jus qu'au 1er juillet 1925 l'article 2 ne s'appliquera qu'aux enfants âgés de moins

τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν τὸ αὐτὸ ἄρθρον 2 θέλει ἐφαρμοσθῆ μένον ἐπὶ ἀγγλικῶν κατω τῶν 16 ἐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὰς Ἰνδίας, ὁ ὅρος «Βιομηχανικαὶ Ἐπιχειρήσεις» περιλαμβάνει μόνον τὰ «Ἐργοστάσια» τὰ ὡς τοιαῦτα ὀριζόμενα ἐν τῷ ἀντικειμένῳ περὶ Ἐργοστασίων τῶν Ἰνδιῶν, τὸ δὲ ἄρθρον 2 θὰ ἐφαρμοσθῆ μόνον εἰς τὰ ἄρρενα ἀνήλικα τὰ ἄνω τῶν 14 ἐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτως σοβαρὰς καὶ ἐφ' ὅσον λόγοι δημοσίου συμφέροντος ἀπαιτοῦν τυπτο, δύναται νὰ ἀνασταλῆ δι' ἀποφάσεως τῆς Δημοσίας Ἀρχῆς ἢ ἀπαγόρευσις τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας, ὅσον ἀφορᾷ ἀνήλικα ἡλικίας 16—18 ἐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἐπίσημοι κυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσιν ἀνακοινωθῆ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματεῖα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, παρ' οὗ καὶ θέλουσι καταχωρισθῆ, κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ Κεφαλαίου XIII τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιών τῆς 28 Ἰουνίου 1919 καὶ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1919.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν μέλος τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν, ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν εἰς ἐκείνας ἐκ τῶν Ἀποικίων ἢ Κτήσεων ἢ προστατευομένων αὐτοῦ χωρῶν, ὅσαι δὲν αὐτοκυβερνώσασιν πλήρως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν· α') ὅτι αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως δὲν εἶνε ἀνεφάρμοστοι λόγω τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ β') ὅτι δύναται νὰ ἐπενεχθοῦν τροποποιήσεις ἀναγκαῖαι διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς συμβάσεως εἰς τὰς τοπικὰς συνθήκας.

Πᾶν μέλος ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας τὰς ἀποφάσεις του ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν ἀποικίων ἢ κτήσεων αὐτοῦ ἢ τῶν προστατευομένων αὐτοῦ Χωρῶν ὅσαι δὲν αὐτοκυβερνῶνται πλήρως.

Ἄρθρον 10.

Ἀμα τῆ παρὰ τῆ Γραμματεῖα καταχωρίσει τῶν ἐπικυρώσεων παρὰ δύο μελῶν τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει ἀνακοινῶσαι τὴν αὐτὴν εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἢ ὡς ἄνω ἀνακοίνωσις θέλει ἐνεργηθῆ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δὲν δεσμεύει δὲ εἰμὴ ὅσα μέλη διεβίβασαν πρὸς καταχώρισιν τὴν παρ' αὐτῶν ἐπικύρωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ παρούσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα διὰ πᾶν ἕτερον μέλος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἢ παρ' αὐτοῦ ἐπικύρωσις καταχωρίσθῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρον 12.

Πᾶν μέλος ἐπικυρώνον τὴν παρούσαν σύμβασιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις αὐτῆς τὸ βραδύτερον τὴν 1 Ἰουλίου 1922 καὶ νὰ λάβῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἀναγκαζόμενα μέτρα.

de quinze ans, et, à partir de la date susmentionnée, le dit article 2 ne s'appliquera qu'aux enfants âgés de moins de seize ans.

Article 6.

En ce qui concerne l'application de la présente Convention à l'Inde, le terme «établissement industriel» comprendra seulement les «fabriques» définies comme telles dans la «Loi des fabriques» de l'Inde (Indian factory act), et l'article 2 ne s'appliquera pas aux enfants du sexe masculin âgés de plus de quatorze ans.

Article 7.

Lorsque, en raison de circonstances particulièrement graves, l'intérêt public l'exigera, l'interdiction du travail de nuit pourra être suspendue par une pé- cision de l'autorité publique, en ce qui concerne les enfants âgés de seize à dix-huit ans.

Article 8.

Les ratifications officielles de la présente Convention, dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de St. Germain du 10 septembre 1919, seront communiquées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 9.

Tout Membre de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à celles de ses colonies ou possessions ou à ceux de ses protectorats qui ne se gouvernent pas pleinement eux-mêmes, sous les réserves suivantes:

- Que les dispositions de la Convention ne soient pas rendues inapplicables par les conditions locales;
- Que les modifications qui seraient nécessaires pour adapter la Convention aux conditions locales puissent être introduites dans celle-ci.

Chaque Membre devra notifier au Bureau International du Travail sa décision en ce qui concerne chacune de ses colonies ou possessions ou chacun de ses protectorats ne se gouvernant pas pleinement eux-mêmes.

Article 10.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 11.

La présente Convention entrera en vigueur à la date où cette notification aura été effectuée par le Secrétaire Général de la Société des Nations; elle ne liera que les Membres qui auront fait enregistrer leur ratification au Secrétariat. Par la suite, la présente Convention entrera en vigueur au regard de tout autre Membre, à la date où la ratification de ce Membre aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 12.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer ses dispositions au plus tard le 1er juillet 1922 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Άρθρο, 13.

Πάν μέλος επικυρώσαν την παρούσαν σύμβαση δύναται να την καταγγείλη εις τὸ τέλος μιᾶς δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀρχικῶς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἡ σύμβασις δι' ἀποφάσεως κοινοποιουμένης εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καταχωριζομένης παρ' αὐτῆ. Ἡ καταγγελία ἰσχύει ἐν ἔτος μετὰ τὴν παρὰ τῆ Γραμματεία καταχωρίσιν.

Άρθρον 14.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας ὀφείλει ἀπᾶξ πρὸ ἀρχῆς, κατὰ δεκαετίαν, καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν, ἔκθεσιν, περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀποφασίζουσα δὲ ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσης ἵνα ἀναγραφῆ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως ζήτημα ἀναθεωρήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῆς συμβάσεως.

Άρθρον 15.

Τὸ Ἀγγλικὸν καὶ Γαλλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶνε ἐξ ἴσου αὐθεντικόν.

Άρθρον δευτέρον.

Πᾶσα διάταξις τῆς ὑφισταμένης Ἑλληνικῆς νομοθεσίας παρέχουσα τυχόν μείζονα πλεονεκτήματα εἰς τὰ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα, διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 405 ἐδάφ. τελευταῖον τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλῶν.

Άρθρον τρίτον.

Διὰ Β. διατάγματος κωδικοποιηθήσονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις εἰς τοὺς οἰκείους νόμους, ἀναδημοσιευομένους καθ' ἑκάστην μετὰ πάσης ἄλλης προγενεστέρας τροποποιήσεως εἰς ἐν ἑνιαῖον κείμενον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(9)

Περὶ ἀπαγορεύσεως χρήσεως τοῦ λευκοῦ (κιτρίνου) φωσφόρου εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν πυρῶν.

Νόμος 2273

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Άρθρον μόνον

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοῦ λευκοῦ (κιτρίνου) φωσφόρου ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τῶν πυρῶν, κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς Διεθνoῦς Συμβάσεως τῆς Βέρνης (1906) ὡς καὶ ἡ εἰσαγωγή, ἐμπορία καὶ χρῆσις πυρῶν διὰ λευκοῦ (κιτρίνου) φωσφόρου κατασκευασμένων.

Article 13.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 14.

Le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois par dix années, présenter à la Conférence Générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la révision ou de la modification de la dite Convention.

Article 15.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ν. Πολίτης

Οἱ Ὑπουργοί

Διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν δύναται νὰ ληρθῶσι πάντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ὡς ἄνω ἀπαγορεύσεως μέτρα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Α. Τσιριμώκος

Περὶ κυρώσεως τῆς διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Οὐασινγκτῶνος περὶ ἔργασίας τῶν γυναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν.

Νόμος 2274

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουμεν·

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται ἡ περὶ ἀπασχολήσεως τῶν γυναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν διεθνὴς σύμβασις, ἡ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐν Οὐασινγκτῶνι Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας, καὶ ἔχουσα ὡς ἔπεται :

«Σχέδιον συμβιάσεως περὶ ἔργασίας τῶν γυναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνούς Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κληθεῖσα ἐν Οὐασινγκτῶνι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1919.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε ν' ἀποδεχθῆ διαφόρους προτάσεις σχετιζομένας πρὸς τὴν ἔργασίαν τῶν γυναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν (συμπεριλαμβανομένου τοῦ ζητήματος τῆς παροχῆς περιθάλψεως λοχείας) ἧτις ἀποτελεῖ τὸ 3ον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐν Οὐασινγκτῶνι Συνόδου τῆς Συνδιασκέψεως καὶ ἀφοῦ ἀπεφάσισεν, ὅπως αἱ προτάσεις αὗται διατυπωθῶν ὑπὸ μορφήν σχεδίου διεθνούς συμβάσεως.

Ἀπεδέχεται τὸ ἐπίμεινον σχέδιον συμβιάσεως πρὸς ἐπικώρωσιν παρὰ τῶν μελῶν τῆς Διεθνούς Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας, συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τοῦ περὶ ἔργασίας κεφαλαίου τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών τῆς 29ης Ἰουνίου 1919 καὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἀγ. Γερμανοῦ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1919.

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τὴν ἐποψίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως θεωροῦνται βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις ἰδίως :

α') Τὰ μεταλλεῖα, λατομεῖα καὶ αἱ πάσης φύσεως ἐξορυκτικαὶ βιομηχανίαι.

β') Αἱ βιομηχανίαι ἐν αἷς κατασκευάζονται προϊόντα, μεταβάλλονται, καθαρῶνται, ἐπιτελεῖσθαι, διακοσμοῦνται, ἀποτελειοῦνται, προετοιμάζονται διὰ τὴν πώλησιν, ἢ ἐν αἷς αἱ ὅλαι ὑφίστανται μεταβολήν, περιλαμβανομένων τῆς κατασκευῆς πλοίων, τῶν βιομηχανικῶν ἀποσυνθέσεως ὑλικῶν καὶ τῆς παραγωγῆς, μετατροπῆς καὶ διαβιβάσεως κινήσεως ἐν γένει δυνάμεως καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

γ') Ἡ κατασκευὴ, ἀνοικοδόμησις, συντήρησις, ἐπισκευή, τροποποίησις ἢ καταρτίσεσις παντὸς οἰκοδομήματος καὶ κτί-

La Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail de la Société des Nations, convoquée à Washington par le Gouvernement des États-Unis d'Amérique, le 29 octobre 1919.

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à «l'emploi des femmes: avant ou après l'accouchement, y compris la question de l'indemnité de maternité» question comprise dans le 3ème point de l'ordre du jour de la session de la Conférence tenue à Washington et.

Après avoir décidé que ces propositions seraient rédigées sous forme d'un projet de convention internationale, adopte le projet de convention ci-après à ratifier les Membres de l'Organisation Internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie relative au Travail du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919.

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, seront considérés comme «établissements industriels» notamment:

a) Les mines, carrières et industries extractives de toute nature:

b) Les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation; y compris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;

c) La construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification ou la démolition de tous

σημασίας, σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων, λιμένων, δεξαμενών, προβλήτων, διωρύγων, εγκαταστάσεων εσωτερικής συγκοινωνίας δι' ύδατος, οδών, σιδηράγων, γεφυρών, οδογεφυρών, υπανόμων αλλεκτηρίων και κοινών, φρεστών, τηλεγραφικών και τηλεφωνικών εγκαταστάσεων, έργων φωταερίου, διανομής ύδατος, ή άλλων οικοδομικών εργασιών, ως και αι προπαρασκευαστικαί των ανωτέρω εργασιών εργασίαι.

δ') Η μεταφορά προσώπων ή εμπορευμάτων, δι' οδών, σιδηροδρόμων, θαλασσιών συγκοινωνιών ή δι' εσωτερικής συγκοινωνίας δι' ύδατος, συμπεριλαμβανομένης τής συντηρήσεως εμπορευμάτων ειστάς λιμεναποθήκας, τας αποβάθρας τούς προβλήτας και τας αποθήκας διακομισέως, αποκλειομένης τής διὰ χειρών μεταφοράς.

Διὰ τήν εφαρμογήν τής παρούσης συμβάσεως θεωρείται ως εμπορικόν κατ'εστὶν πᾶς τόπος προωρισμένος διὰ τήν πώλησιν εμπορευμάτων ή δι' οίανδήποτε εμπορικὴν πράξιν.

Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ ἐκάστης χώρας θέλουσι καθορίσει τὰ ὅρια μεταξὺ τής βιομηχανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τής γεωργίας ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τήν εφαρμογήν τής παρούσης συμβάσεως ὁ ὅρος «γυνή» δηλοῖ πᾶν πρόσωπον θηλυκοῦ γένους οἰασθῆναι ἡλικίας ἢ ἐθνικότητος, ἔγγαμον ἢ ὄχι, καὶ ὁ ὅρος «τέκνον» δηλοῖ πᾶν τοιοῦτον νόμιμον ἢ ὄχι.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ὅλας τὰς βιομηχανικὰς ἢ εμπορικὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἢ εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῶν, ἐξαιρουμένων τῶν κατ'εστὶν ἐν οἷς ἀπασχολοῦνται μόνον τὰ μέλη μαζὰς καὶ τής αὐτῆς οἰκογενείας, ἢ γυνή:

α) δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐργάζεται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἐξ ἑβδομάδων μετὰ τὸν τοκετόν.

β) δικαιούται νὰ διακόψῃ τήν ἐργασίαν κατόπιν προσαγωγῆς ἰατρικοῦ πιστοποιητικοῦ ἐμφαίνοντος ὅτι ὁ τοκετός πηθάνως θὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς ἐξ ἑβδομάδων.

γ) δικαιούται νὰ λαμβάνῃ καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς κατὰ τὰς ὡς ἄνω παραγράφους α καὶ β ὀριζομένης διακοπῆς τῆς ἐργασίας ἀποζημιώσεις, ἐπαρκούσας πρὸς διατροφήν αὐτῆς καὶ τοῦ τέκνου τῆς πληροῦσαν τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν θέλει καθορισθῆναι ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐκάστης χώρας, θὰ καταβάλληται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ θὰ χορηγῆται ὑπὸ εἰδικοῦ ἀσφαλιστικοῦ ταμείου.

Δικαιούται ἐπίσης εἰς δωρεάν περίθαλψιν παρ' ἰατροῦ ἢ μαιᾶς.

Πλάνη τοῦ ἰατροῦ ἢ τῆς μαιᾶς ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἡμέρας τοῦ τοκετοῦ, οὐδαμῶς ἀναιρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς γυναικὸς ὅπως λάβῃ τήν ἀποζημίωσιν εἰς ἣν δικαιούται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἰατρικοῦ πιστοποιητικοῦ μέχρις τῆς τοῦ τοκετοῦ.

δ) ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ γυνὴ ἐὰν θηλάξῃ τὸ τέκνον τῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τῇ παρέχωνται δύο διακοπαὶ πρὸς ἀνάπαυσιν, ἡμισείας ὥρας ἐκάστη, διὰ τὸν θηλασμόν.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τήν συμφωνίαν πρὸς τὰς παραγράφους α' καὶ β' τοῦ ἁρθροῦ 3 τῆς παρούσης συμβάσεως, διακοπὴν τῆς ἐργασίας ὡς καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἀπαμειβυθῆ αὐτῆς ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἐνεκα ἀσθενείας, ἧτις δι' ἰατρικοῦ πιστοποιητικοῦ βεβαιούται, ὅτι προῆλθεν ἐκ τῆς κηρύσεως ἢ τοῦ τοκετοῦ, καθιστᾶ δὲ αὐτὴν ἀνίκανον νὰ ἐπαναλάβῃ τήν ἐργασίαν, δὲν δικαιούται ὁ ἐργοδότης νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτὴν πρὸς ἀπόλυσιν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν λόγω διακοπὴ ἢ ἀπαμειβυθίς ἀπὸ τῆς ἐργασίας δὲν ὑπερβῆ τὸ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ἐκάστης χώρας καθορισθέν.

bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations télégraphiques ou téléphoniques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus;

d) Le transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée ou voie d'eau, maritime ou intérieure, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

Pour l'application de la présente Convention, sera considéré comme «établissement commercial» tout lieu consacré à la vente des marchandises ou à toute opération commerciale.

Dans chaque pays, l'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie et le commerce d'une part, l'agriculture, d'autre, part.

Article 2.

Pour l'application de la présente Convention, le terme «femme» désigne toute personne du sexe féminin, quel que soit son âge ou sa nationalité, mariée ou non, et le terme «enfant» désigne tout enfant, légitime ou non.

Article 3.

Dans tous les établissements industriels ou commerciaux publics ou privés, ou dans leurs dépendances, à l'exception des établissements où sont seuls employés les membres d'une même famille, une femme :

a) ne sera pas autorisée à travailler pendant une période de six semaines après ses couches ;

b) aura le droit de quitter son travail, sur production d'un certificat médical déclarant que ses couches se produiront probablement dans un délai de six semaines

c) recevra, pendant toute la période où elle demeurera absente, en vertu des paragraphes (a) et (b), une indemnité suffisante pour son entretien et celui de son enfant dans de bonnes conditions d'hygiène; la dite indemnité, dont le montant exact sera fixé par l'autorité compétente dans chaque pays, sera prélevée sur les fonds publics ou sera fournie par un système d'assurance. Elle aura droit, en outre, aux soins gratuits d'un médecin ou d'une sage-femme. Aucune erreur, de la part du médecin ou de la sage-femme, dans l'estimation de la date de l'accouchement, ne pourra empêcher une femme de recevoir l'indemnité à laquelle elle a droit à compter de la date du certificat médical jusqu'à celle à laquelle l'accouchement se produira;

d) aura droit tous les cas, si elle allaite son enfant, à deux repos d'une demi-heure pour lui permettre l'allaitement.

Article 4.

Au cas où une femme s'absente de son travail, en vertu des paragraphes (a) et (b) de l'article 3 de la présente Convention, ou en demeure éloignée pendant une période plus longue, à la suite d'une maladie attestée par certificat médical comme résultant de sa grossesse ou de ses couches, et qui la met dans l'incapacité de reprendre son travail, il sera illégal pour son patron, jusqu'à ce que son absence ait atteint une durée maximum fixée par l'autorité compétente de chaque pays, de lui signifier son congé durant ladite absence, ou à un

μεγαν άνωτατον χρονικόν διάστημα ή έφ' όσον ή προθεσμία της ειδοποιήσεως έκπνέη διαρκούσης έτι της ώς άνω διακοπής ή άπομακρύνσεως.

Άρθρον 5.

ΑΙ έπίσημοι έπικυρώσεις της παρούσης συμβάσεως θέλουσιν άνακοινωθή εις τόν Γενικόν Γραμματέα της Κοινωνίας τών Έθνών και καταχωρισθήσονται κατά τούς όρους του Κεφαλαίου XIII της Συνθήκης τών Βερσαλλιών της 28 Ιουνίου 1919 και της Συνθήκης του Άγ. Γερμανού της 10 Σεπτεμβρίου 1919.

Άρθρον 6.

Πάν μέλος της Διεθνούς οργανώσεως της Έργασίας έπικυρουν την παρούσαν σύμβασιν υποχρεούται να εφαρμόσῃ αυτήν, εις εκείνας εκ τών άποικιών ή κτήσεων ή προστατευομένων αυτού χωρών, όσαι δέν αυτοκυβερνώνται πλήρως, υπό την έπιφύλαξιν :

α') Ότι αι διατάξεις της συμβάσεως δέν είνε άνεφαρμοστοι λόγω τοπικών συνθηκών, και

β') Ότι δύνανται να επενεχθούν τροποποιήσεις άναγκαΐαι διά την προσαρμογήν της συμβάσεως εις τας τοπικας συνθήκας.

Πάν μέλος όφειλει να γνωρίσῃ εις τό Διεθνές Γραφείον Έργασίας τας άποφάσεις του ως προς έκάστην τών άποικιών ή κτήσεων αυτού ή τών προστατευομένων χωρών, όσαι δέν αυτοκυβερνώνται πλήρως.

Άρθρον 7.

Άμα τῆ παρὰ τῆ Γραμματεία καταχωρίσει τών έπικυρώσεων παρὰ δύο μελών της Διεθνούς Οργανώσεως της Έργασίας, ο Γενικός Γραμματέας της Κοινωνίας τών Έθνών θέλει άνακοινώσῃ τούτο εις άπαντα τὰ μέλη της Διεθνούς Οργανώσεως της Έργασίας.

Άρθρον 8.

Η παρούσα σύμβασις άρχεται ισχύουσα από της ήμέρας, καθ' ήν ή ώς άνω άνακοίνωσις θέλει ενεργηθῆ παρὰ του Γενικού Γραμματέως της Κοινωνίας τών Έθνών, δέν δεσμεύει δέ ειμή όσα μέλη διεβήσαν προς καταχώρισιν την παρ' αυτών έπικυρώσιν εις την Γραμματείαν. Κατ' άκολουθίαν ή παρούσα σύμβασις άρχεται ισχύουσα διά πᾶν έτερον, μέλος από της ήμέρας καθ' ήν ή παρ' αυτού έπικυρώσις καταχωρήθη εις την Γραμματείαν.

Άρθρον 9.

Πάν μέλος έπικυρώνον την παρούσαν σύμβασιν υποχρεούται να εφαρμόσῃ τας διατάξεις αυτής τό βραδύτερον την 1 Ιουλίου 1922 και να λάβῃ τὰ μέτρα τὰ άναγκαιούντα διά την πραγματοποίησιν αυτών.

Άρθρον 10.

Πάν μέλος έπικυρώσαν την παρούσαν σύμβασιν δύνανται να την καταγγείλῃ εις τό τέλος μιᾶς δεκαετίας από της ήμέρας καθ' ήν άρχικώς τίθεται έν ισχύϊ ή σύμβασις, δι' άποφάσεως κοινοποιουμένης εις την Γενικήν Γραμματείαν της Κοινωνίας τών Έθνών και καταχωρισμένης παρ' αυτής.

Η καταγγελία ισχύει έν έτος μετά την παρὰ τῆ Γραμματεία καταχώρισιν.

Άρθρον 11.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας όφειλει άπαξ τολάχιστον κατά δεκαετίαν να υποβάλλῃ

date telle que le délai de préavis expirerait pendant que dure l'absence sus mentionnée.

Article 5.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles du 28 juin 1919. et du Traité de St.-Germaine du 10 septembre 1919, seront communiquées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 6.

Tout Membre de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à celles de ses colonies ou possessions ou à ceux de ses protectorats qui ne se gouvernent pas pleinement eux-mêmes, sous les réserves suivantes:

a) Que les dispositions de la Convention ne soient pas rendues inapplicables par les conditions locales;

b) Que les modifications qui seraient nécessaires pour adapter la Convention aux conditions locales puissent être introduites dans celle-ci.

Chaque Membre devra notifier au Bureau International du Travail sa décision en ce qui concerne chacune de ses colonies ou possessions ou ceux de ses protectorats ne se gouvernant pas pleinement eux-mêmes.

Article 7.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 8.

La présente Convention entrera en vigueur à la date où cette notification aura été effectuée par le Secrétaire Général de la Société des Nations; elle ne liera que les Membres qui auront fait enregistrer leur ratification au Secrétariat. Par la suite, la présente Convention entrera en vigueur au regard de tout autre Membre à la date où la ratification de ce Membre aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 9.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer ses dispositions au plus tard le 1er juillet 1922, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 10.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 11.

Le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois par dix années,

εἰς τὴν Γεν. Συνδιάσκεψιν ἔχουσι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ ἀποφασίσῃ δὲ ἐὰν ὑπάρξῃ περίπτωσηίς ἴνα ἀναγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως ζήτημα ἀναθεωρήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 12.

Τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Γαλλικόν, κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶνε ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

Ἄρθρον δεύτερον.

Πᾶσα διάταξις τῆς ὑφιστάμενης Ἑλληνικῆς νομοθεσίας παρέχουσα τυχόν μείζονα πλεονεκτήματα εἰς τὰ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κυρούμενης συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 405 ἐδάφ. τελευταῖον τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών.

Ἄρθρον τρίτον.

Διὰ Β. Διατάγματος κωδικοποιηθήσονται αἱ ἠνωτέρω διατάξεις εἰς τοὺς οἰκείους νόμους, ἀναδημοσιευμένου καθ' ἕκαστον μετὰ πάσης ἄλλης προγενεστέρως τροποποιήσεως εἰς ἕν ἐνιαῖον κείμενον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

Οἱ Ἰπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ν. Πολίτης

(11)

Περὶ κυρώσεως τῆς περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν διεθνούς συμβάσεως τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Οὐασινγκτόνος.

Νόμος 2275

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν διεθνῆς σύμβασις ἢ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐν Οὐασινγκτόνῳ Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας καὶ ἔχουσα ὡς ἔπεται:

«Σχέδιον συμβάσεως περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν».

»Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, κληθεῖσα ἐν Οὐασινγκτόνῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1919.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε ν' ἀποδεχθῇ διαφόρους προτάσεις σχετιζόμενας πρὸς τὴν νυκτερινὴν ἀπασχόλησιν τῶν γυναικῶν, ἥτις εἶνε ἀναγεγραμμένη πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ 3ον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐν Οὐασινγκτόνῳ Συνόδου τῆς Συνδιασκέψεως καὶ ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ προτάσεις αὗται διατυπωθῶν ὑπὸ μορφῆν σχέδιου διεθνούς συμβάσεως.

Ἀποδέχεται τὸ ἐπόμενον σχέδιον συμβάσεως πρὸς ἐπικύρωσιν παρὰ τῶν μελῶν τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας συναρτῶν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐργασίας κεφαλαίου τῆς Συν-

présenter à la Conférence Générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la révision ou de la modification de la dite Convention.

Article 12.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος

La Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail de la Société des Nations.

Convoquée à Washington par le Gouvernement des Etas-Unis d'Amérique, le 29 octobre 1919.

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à «l'emploi des femmes pendant la nuit», question comprise dans le 3ème point de l'ordre du jour de la session de la Conférence tenue à Washington, et

Après avoir décidé que ces propositions seraient rédigées sous forme d'un projet de convention internationale, adopte le projet de convention ci-après, à ratifier par les Membres de l'Organisation Internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie relative au Travail du

θήκης των Βερσαλιών της 29 'Ιουνίου 1919 και της Συνθήκης του 'Αγίου Γερμανού της 10 Σεπτεμβρίου 1919.

Άρθρον 1.

Υπό την εποψιν της εφαρμογής της παρούσης συμβάσεως, θεωρούνται βιομηχανία και επιχειρήσεις ιδίως α') τα μεταλλεία, λατομεία και αι πάσης φύσεως εξορυκτικαί βιομηχανίαι, β') αι βιομηχανίαι εν αίς κατασκευάζονται προϊόντα, μεταβάλλονται, καθαρίζονται, επισκευάζονται, διακρυσμούνται, αποτελειούνται, προετοιμάζονται διά την πώλησιν, η εν αίς αι υλαι υφίστανται μεταβολήν, περιλαμβανομένων τής κατασκευής πλοίων, των βιομηχανιών αποσυνθέσεως υλικού και τής παραγωγής, μετατροπής και διαθεσέσεως κινητηρίου εν γένει δυναμικώς και ηλεκτρισμού, γ') η κατασκευή, ανοικοδόμησις, συντήρησις, επισκευή, τροποποιήσις η κατεδάφισις παντός οικοδομήματος και κτίσματος, σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων, λιμένων, δεξαμενών, προβλήτων, διωρύγων, εγκαταστάσεων εσωτερικής συγκοινωνίας δι' υδάτος, οδών, σιράγγων, γεφυρών, οδογεφυρών, υψονόμων, συλλεκτήρων και κοινών φρεάτων, τηλεγραφικών και τηλεφωνικών εγκαταστάσεων, ηλεκτρικών εγκαταστάσεων, εργοστασίων φωταερίου, διανομής υδάτος η άλλων οικοδομικών εργασιών, ως και αι προπαρασκευαστικαί των ανωτέρω εργασιών εργασίαι.

Αι άρμόδιοι άρχαι εκάστης χώρας θέλουσι καθορίσει τα όρια μεταξύ τής Βιομηχανίας άφ' ενός και του Έμπορίου και τής Γεωργίας άφ' έτέρου.

Άρθρον 2.

Διά την εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως ο όρος «νύξ» σημαίνει, περίοδον χρόνου τουλάχιστον 11 συνεχών ώρων, περιλαμβανούσαν το μεταξύ δεκάτης έσπερινής και πέμπτης πρωϊνής διάστημα.

Είς ός χώρας ούδεις πολιτικός κανονισμός περι νυκτερινής εργασίας των γυναικων εν ταίς βιομηχανικαίς επιχειρήσεσιν εφαρμόζεται, ο όρος «νύξ» δύναται προσωρινώς και το πολύ επί μίαν τριετίαν να περιλαμβάνη κατά την κρίσιν τής Κυβερνήσεως χρονικήν περίοδον δέκα μόνον ώρων, ήτις θα περιέχη το μεταξύ δεκάτης έσπερινής και τής πέμπτης πρωϊνής διάστημα.

Άρθρον 3.

Γυναίκες άδιακρίτως ηλικίας δέν δύνανται να άπασχολώνται διαρκούσης τής νυκτός εις βιομηχανικήν επιχειρήσιν δημοσίαν η ιδιωτικήν ούδέ εις παράρτημα τούτων, έξαιρέσει των καταστημάτων, εις τα όποια άπασχολούνται μόνον μέλη μιας και τής αΐτης οικογενείας.

Άρθρον 4.

Το άρθρον 3 δέν εφαρμόζεται. α') εις περίπτωσιν ανωτέρας βίας, οσάκις εις επιχειρήσιν τινα παρουσιάζεται διακοπή τής λειτουργίας μη δυναμένη να προβλεφθή και μη έχουσα χαρακτηριστικά περιδικών, β') εις περίπτωσιν καθ' ην η εργασία εκτελείται επί πρώτων υλών η επί υλών υπό καταργασίαν αίτινες υπόκεινται εις πολύ ταχείαν αλλοίωσιν, και έφ' όσον καθίσταται τούτο άναγκαίον διά να σωθώσιν αι ανωτέρω υλαι άπό άναπόφευκτον φθοράν.

Άρθρον 5.

Είς τας 'Ινδίας και το Σιάμ η εφαρμογή του άρθρου 3 της παρούσης συμβάσεως δύναται να ανασταλή υπό τής Κυβερνήσεως, πλην όσον άφορά τα «εργοστάσια» ως ταύτα καθορίζονται παρά του έγχωρίου νόμου. Διά πάντα έξαιρέσιν θέλει γίνεσθαι άνακοίνωσις εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας.

Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919.

Article 1.

Pour l' application de la présente Convention, seront considérés comme «établissements industriels» notamment:

a) Les mines, carrières et industries extractives de toute nature;

b) Les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achetés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation; y compris la construction de navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;

c) La construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification, ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations téléphoniques, usines à gaz, distribution d'eau, ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus.

Dans chaque pays l'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie, d'une part, le commerce et l'agriculture, d'autre part.

Article 2.

Pour l'application de la présente Convention, le terme «nuit» signifie une période d'au moins onze heures consécutives, comprenant l'intervalle écoulé entre dix heures du soir et cinq heures du matin.

Dans les pays où aucun règlement public ne s'applique à l'emploi des femmes pendant la nuit dans les établissements industriels, le terme «nuit» pourra provisoirement, et pendant une période maximum de trois années, désigner, à la discrétion du Gouvernement, une période de dix heures seulement, laquelle comprendra l'intervalle écoulé entre dix heures du soir et cinq heures du matin.

Article 3.

Les femmes, sans distinction d'âge, ne pourront être employées pendant la nuit dans aucun établissement industriel, public ou privé, ni dans aucune dépendance d'un de ces établissements, à l'exception des établissements où sont seuls employés les membres d'une même famille.

Article 4.

L'article 3 ne sera pas appliqué:

a) En cas de force majeure, lorsque dans une entreprise se produit une interruption d'exploitation impossible à prévoir et n'ayant pas un caractère périodique;

b) Dans le cas où le travail s'applique soit à des matières premières, soit à des matières en élaboration qui seraient susceptibles d'altération très rapide, lorsque cela est nécessaire pour sauver ces matières d'une perte inévitable.

Article 5.

Dans l'Inde et au Siam, l'application de l'article 3 de la présente Convention pourra être suspendue par le Gouvernement sauf en ce qui concerne les manufactures (factories) telles qu'elles sont définies par la loi nationale. Notification de chacune des industries exemptées sera faite au Bureau International du Travail.

"Άρθρον 6.

Εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας τὰς ὑποκειμένας εἰς καιρικὰς ἐπιδράσεις ὡς καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις ἀπαγοῦσι, τοῦτο, δύναται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 3ον διάρκειά τῆς νυκτερινῆς περιόδου νὰ ὑποβιβασθῆ εἰς 10 ὥρας ἐπὶ ἐξήκοντα ἡμέρας κατ' ἔτος.

"Άρθρον 7.

Εἰς ὅς χώρας τὸ κλίμα καθιστᾷ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας ἐξαιρετικῶς ἐπίπονον, ἢ νυκτερινῆς περιόδου δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῆς ὡς ἄνω ὁρισθείσης ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ἀντιστοίχου ἀναπαύσεως διαρκούσης τῆς ἡμέρας.

"Άρθρον 8.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσιν ἀνακινωθῆ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Κεφαλαίου XIII τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν τῆς 28 Ἰουνίου 1919 καὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1919.

"Άρθρον 9.

Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν, ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτήν, εἰς ἐκείνας ἐκ τῶν ἀποικιῶν, ἢ κτήσεων, ἢ προστατευομένων αὐτοῦ χωρῶν, ὅσαι δὲν αὐτοκυβερνῶνται πλήρως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν :

α') "Ὅτι αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως δὲν εἶνε ἀνεφάρμοστοι λόγῳ τοπικῶν συνθηκῶν.

β') "Ὅτι δύναται νὰ ἐπενεχθῶν τροποποιήσεις ἀναγκαῖαι διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς συμβάσεως εἰς τὰς τοπικὰς συνθήκας.

Πᾶν μέλος ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας τὰς ἀποφάσεις του ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν ἀποικιῶν, ἢ κτήσεων αὐτοῦ, ἢ τῶν προστατευομένων χωρῶν, ὅσαι δὲν αὐτοκυβερνῶνται πλήρως.

"Άρθρον 10.

"Ἄμα τῇ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ καταχωρίσει τῶν ἐπικυρώσεων παρὰ δύο μελῶν τῆς Διεθνούς Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει ἀνακινῶσαι τοῦτο εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Διεθνούς Ὄργανώσεως τῆς Ἐργασίας.

"Άρθρον 11.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀρχικῶς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἡ σύμβασις δι' ἀποφάσεως νικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δὲν δεσμεύει δὲ εἰ μὴ ὅσα μέλη διεβίβασαν πρὸς καταχώρισιν τὴν παρ' αὐτῶν ἐπικύρωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ παρούσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα διὰ πᾶν ἕτερον μέλος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἢ παρ' αὐτοῦ ἐπικύρωσις κατεχωρήθη εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

"Άρθρον 12.

Πᾶν μέλος, ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν, ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις αὐτῆς τὸ βραδύτερον τὴν 1ην Ἰουλίου 1922 καὶ νὰ λάβῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἀναγκαῖον μέτρα.

"Άρθρον 13.

Πᾶν μέλος ἐπικυρώσας τὴν παρούσαν σύμβασιν, δύναται νὰ τὴν καταγγείλῃ εἰς τὸ τέλος μιᾶς δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀρχικῶς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἡ σύμβασις δι' ἀποφάσεως κοινοποιουμένης εἰς τὴν Γεν. Γραμματεῖαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καταχωριζομένης παρ' αὐτῆς. Ἡ καταγγελία ἰσχύει ἐν ἔτος μετὰ τὴν παρὰ τῇ Γραμματείᾳ καταχώρισιν.

"Άρθρον 14.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἐργασίας ὀφείλει ἀπὸ τὸν ἀρχιστον κατὰ δεκαετίαν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἐκθέσιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πα-

Article 6.

Dans les établissements industriels soumis à l'influence des saisons, et dans tous les cas où des circonstances exceptionnelles l'exigent, la durée de la période de nuit indiquée à l'article 3 pourra être réduite à dix heures pendant soixante jours par an.

Article 7.

Dans les pays où le climat rend le travail de jour particulièrement pénible, la période de nuit peut être plus courte que celle fixée par les articles ci-dessus, à la condition qu'un repos compensateur soit accordé pendant le jour.

Article 8.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919, seront communiquées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 9.

Tout Membre de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à celles de ses colonies ou possessions ou à ceux de ses protectorats qui ne se gouvernent pas pleinement eux-mêmes, sous les réserves suivantes :

a) Que les dispositions de la Convention ne soient pas rendues inapplicables par les conditions locales :

b) Que les modifications qui seraient nécessaires pour adapter la Convention aux conditions locales puissent être introduites dans celle-ci.

Chaque Membre devra notifier au Bureau International du Travail sa décision en ce qui concerne chacune de ses colonies ou possessions ou chacun de ses protectorats ne se gouvernant pas pleinement eux-mêmes.

Article 10.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 11.

La présente Convention entrera en vigueur à la date où cette notification aura été effectuée par le Secrétaire Général de la Société des Nations ; elle ne liera que les Membres qui auront fait enregistrer leur ratification au Secrétariat. Par la suite, la présente Convention entrera en vigueur au regard de tout autre Membre, à la date où la ratification de ce Membre aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 12.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer ses dispositions au plus tard le 1er juillet 1922, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 13.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 14.

Le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois par dix années, présenter à la Conférence Générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu

ρούσης Συμβάσεως, θ' αποφασίζη δὲ ἐὰν ὑπάρχη περίπτωσηίς ἵνα ἀναγραφῆ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως ζήτημα ἀναθεωρήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἀγγλικὸν καὶ τὸ γαλλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶνε ἐξ ἴσου ἀθροιστικά.

Ἄρθρον δεύτερον.

Πᾶσα διάταξις τῆς ὑφισταμένης ἐλληνικῆς νομοθεσίας παρέχουσα τυχὸν μείζονα πλεονεκτήματα εἰς τὰ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα, διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 405 ἐδ. τελευταῖον τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών.

Ἄρθρον τρίτον.

Διὰ Β. Δ. κωδικοποιηθῆσονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις εἰς τοὺς οἰκείους νόμους, ἀναδημοσιευόμενος καθ' ἕκαστον μετὰ πάσης ἄλλης προγενεστέρως τροποποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμεραν κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμῶκος

(12)

Περὶ ἀπαγορεύσεως κατὰσκευῆς καὶ ἐμπορίας τεχνιτοῦ ὕξους.

Νόμος 2276

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Γνήσιον ὕξος θεωρεῖται μόνον τὸ παραγόμενον διὰ ζυμώσεως οἴνου καὶ περιέχον 60,0 ὀξείκων ὀξύ.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ὀξείκου ὕξους ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ὕξους πρὸς παραγωγὴν ὕξους.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης, ἡ εἰσαγωγή καὶ ἐμπορία τεχνιτοῦ ὕξους καὶ ἐν γένει παντὸς τοιοῦτου προϊόντος μὴ προσερχομένου ἐκ ζυμώσεως οἴνου.

Ἄρθρον 4.

Δὲν ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη εἰς τὸ ἐξ οἴνου φυσικῶν ὕξους συστατικῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀρώματος ἢ τοῦ χρώματος του.

Αἱ προσθήκαι ὅμως αὗται πρέπει ν' ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν φιαλῶν καὶ δοχείων μὲ τὰς λέξεις «ἀρωματισθέν» ἢ «χρωματισθέν». Τὰ ἐπιτροπέμενα νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ φυσικὸν ὕξος συστατικὰ ὀρίζονται ὑπὸ

d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence, la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 15.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Ἡμερομηνία δημοσίευσης, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμῶκος

ἐπιτροπῆς ἐκ τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 5.

Οἱ βιομηχανοὶ καὶ ἔμποροι τεχνιτοῦ ὕξους ἀφείλουσιν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ συμμορφωθῶσιν πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500 μέχρι 1000 δραχμῶν, ἢ διὰ φυλάκισεως ἐνὸς μηνὸς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἢ δὲ εἰς χεῖρας αὐτῶν εὐρεθῆτα ποσότης τεχνιτοῦ ὕξους κατάσχεται, διατασσομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς καταστροφῆς αὐτῆς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμεραν κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ιω. Δ. Τσιριμῶκος

(13)

Περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν νόμων 1381, 1422, 997, 1405, 995, 2171 καὶ 1242.

Νόμος 2384

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐγγισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. α' κατηγορίαν τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ νόμου 1381 μετὰ τὴν λέξιν «πτυχίου» προστίθενται αἱ λέξεις «πρωτοβαθμίου ἢ», μετὰ δὲ τὴν λέξιν «ἐλληνοδιδασκάλου» προστίθενται αἱ λέξεις «πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἐδάφιο δυναμένων νὰ διορισθῶσι πρωτοβάθμιοι διδάσκαλοι».

2) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. α' κατηγορίαν τοῦ ἐδ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1381 μετὰ τὰς λέξεις «τριτοβαθμίου ἐλληνοδιδασκάλου» τίθενται αἱ λέξεις «ἢ καὶ δευτεροβαθμίου κατόπιν τετραετοῦς φοιτήσεως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον», ἀντὶ δὲ τῆς λέξεως «τοιούτου» τίθενται αἱ λέξεις «τριτοβάθμιοι ἐλληνοδιδασκαλοὶ ἢ καὶ δευτεροβάθμιοι ἂν ἔχωσι καὶ τετραετὴ φοίτησιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον».

3) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. β' κατηγορίαν τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1381, μετὰ τὴν λέξιν «Θεσσαλονίκης» προστίθενται αἱ λέξεις «ὡς καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ Ὀδείου».

4) Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ στοιχ. β' κατηγορίας τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1381 προστίθενται αἱ λέξεις «ἐτι δὲ τοῦ τελευταίου μόνον μαθήματος καὶ αἱ διευθύνονται ἐπὶ δεκαετίαν ἰδιωτικὴν ἐπαγγελματικὴν σχολὴν ραπτικῆς ἢ ἐργογείρων, τυχοῦσαι δὲ πτυχίου διδασκάλου τοῦ μαθήματος τούτου μετ' ἐξέτασιν ἐνώπιον ἐιδικῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς».

5) Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ στοιχ. γ' κατηγορίας τοῦ αὐτοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1381 προστίθενται αἱ λέξεις, ἐτι δὲ καὶ οἱ τυχόντες πτυχίου διδασκάλου τῆς καλλιγραφίας καὶ ἰκτιμογραφίας, μετ' ἐξέτασιν ἐνώπιον ἐιδικῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δυνάμει πιστοποιητικοῦ τριετοῦς φοιτήσεως εἰς τὸ τοῦ ἡμετέρου Πολυτεχνείου σχολεῖον τῶν καλῶν τεχνῶν».

6) Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ στοιχ. α' κατηγορίας τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ οἱ μετὰ τετραετὴ φοίτησιν εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τυχόντες κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1850 πτυχίου τριτοβαθμίου ἐλληνοδιδασκάλου καὶ ἔχοντες μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1918 διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν 25 ἐτῶν, ὡς τὰ δέκα τοῦλάχιστον ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ σχολάρχου».

7) Ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. α' κατηγορίᾳ τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἔχουσι πενταετῆ δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ» καὶ προστίθενται αἱ λέξεις «προϋπηρέτησαν ὡς πρωτοβάθμιοι καθηγηταὶ ἢ ὡς καθηγηταὶ πρὸ τοῦ νόμου 1381, ὡς καὶ οἱ δὲ τοῦ νόμου 1067 τυχόντες τοῦ δικαιώματος νὰ διορίζωνται ἐν γυμνασίοις καθηγηταὶ τῶν φιλολογικῶν μαθημάτων ἢ τῶν φυσικῶν ἢ τῶν μαθηματικῶν».

8) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. Α-β' κατηγορίαν τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1381, μετὰ τὰς λέξεις «ἐνοργάνου μουσικῆς» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς».

9) Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ στοιχ. Α' κατηγορίας τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1381 προστίθενται τὰς ἐξῆς «πτυχιούχοι τῶν παιδαγωγικῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀνεγνωρισμένου Πανεπιστημίου τῆς Ἑσπερίας, ἔχοντες διετὴ τοῦλάχιστον προϋπηρεσίαν ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ, ὡς καθηγηταὶ παιδαγωγικῶν μαθημάτων, ἐφόσον ἢ ἐπέρα τῶν θέσεων διευθυντοῦ ἢ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου εἴνε κενῆ, δυνάμενοι

μετὰ τριετὴ μὲν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ πρωτοβαθμίου καθηγητοῦ νὰ προάγωνται εἰς ὑποδιευθυντὴς διδασκαλείου, τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, μετὰ πενταετὴ δὲ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, εἰς διευθυντὰς αὐτῶν καλῶν.

10) Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ στοιχ. γ' κατηγορίας τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἂν ἔχωσι δίπλωμα γαλλικῶν σπουδῶν (diplôme de fin d'études) ἀνεγνωρισμένων γαλλικῶν σχολῶν (collèges ou lycées) καὶ τριετὴ τοῦλάχιστον προϋπηρεσίαν διδακτάλου ἐν ταιαύταις σχολαῖς, μετὰ γνωμοδότησιν δὲ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, δύο τῶν ἄλλων μελῶν αὐτοῦ ὑπὸ τῷ Συμβουλίου τούτου ἐλεγχόμενων καὶ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς τῶν καθηγητῶν τοῦ διδασκαλείου πρὸς μόρφωσιν καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ οἱ ἔχοντες πτυχίον καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀπαλυτῆρον γυμνασίου καὶ πενταετὴ τοῦλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ ἢ καθηγητοῦ τῶν γαλλικῶν πρὸ τῆς 1ης Μαΐου 1918 ἐν δημοσίοις ἢ ἀνεγνωρισμένοις σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως».

11) Εἰς τὸ ἐδ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 1381 μετὰ τὰς λέξεις «καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τῆς Θεολογικῆς». Ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 προστίθεται ἕν ἐδάφιον ἔχον ὡς ἐξῆς «5. Εἰς δευτεροβαθμίου μόνον καθηγητὰς δύνανται νὰ προάγωνται μετὰ πενταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ πρωτοβαθμίου διδασκάλου οἱ ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. β' καὶ γ' κατηγορίαις τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381.

Ἄρθρον 2.

1) Εἰς τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 μετὰ τὰς λέξεις «οἱ δευτεροβάθμιοι καθηγηταὶ» προστίθενται αἱ λέξεις «πλὴν τῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης» μετὰ δὲ τὰς λέξεις «ἀκωτέρου ἀρθροναγωγείου» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ αὐτῶν τὸν μῆνα διευθύνοντες προσωρινῶς ταιαῦτα σχολεῖα» μετὰ δὲ τὰς λέξεις «οἱ πρωτοβάθμιοι καθηγηταὶ» προστίθενται αἱ λέξεις «οἱ καθηγηταὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης», ἀπαλείφονται δὲ αἱ ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λέξεις «ἢ ἀπέχοντα πολὺ τῶν σχολείων ἐν οἷς ὑπηρετοῦσιν».

2) Εἰς τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381, αἱ μὲν λέξεις «τῇ προτάσει τοῦ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἢ διὰ πράξεως τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἀρχαίας ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας, δημοσιευμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως». Ὁ ἀριθ. «10» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ «12». Προστίθενται δὲ ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου τούτου αἱ λέξεις «ἢ ἐν τῇ ἐπιθεωρητικῇ ἀσπὴ ἐπὶ ἐπιμεσίᾳ διδασκαλία ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς δημοσία ἢ ἀνεγνωρισμένα σχολεῖα».

3) Εἰς τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 1381 ἀντικαθίστανται ἢ μὲν λέξεις «ἀκτῶν» διὰ τῆς «δῶδεκα», ὁ ἀριθμὸς «10» διὰ τοῦ «15» καὶ ὁ ἀριθμὸς «12» διὰ τοῦ «20».

4) Εἰς τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 αἱ λέξεις «εἰς τὸν διευθυντὴν . . . ἰδιωτικῆς διδασκαλίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ μόνιμον διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ προτύπου κλασικοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ προτύπου πρακτικοῦ λυκείου, ἂν ἐπιτηροῦσι τὴν ἀσκήσιν τῶν δοκιμῶν, λαμβάνουσι μνησίων ἐπίδομα, αἱ μὲν δύο πᾶσι δραχ. 150, οἱ δὲ λοιποὶ δραχ. 100, μὴ συνυπολογιζόμενας εἰς τὴν σύνταξιν. Ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτοὺς ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει πᾶσα ἐπι ἐπιμεσίᾳ ἢ ἄνευ ἄλλης τιμῆς ἀμειβῆς διδασκαλίας ἐν ἄλλῳ δημοσίῳ ἢ ἀνεγνωρισμένῳ ἢ ἰδιωτικῷ σχολείῳ».

5) Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381, μετὰ τὰς λέξεις «τῶν ἡμιγυμνασίων» τίθενται αἱ λέξεις «τῶν ἀστικῶν σχολείων τῶν θηλέων».

6) Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381

μετά τὰς λέξεις «ἄνευ διακοπῆς» προστίθενται αἱ λέξεις «συνυπολογιζομένης ἀθροιστικῶς πρὸς ἐπαύξεισιν τοῦ χρόνου τῶν συνταξίμων» ὑπηρεσιῶν καὶ πάσης αὐτῶν προγενεστεράς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ δὲ χρόνου τῆς ἐμπολέμου ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας λογιζομένου εἰς τὸ διπλάσιον, πλὴν ἐὰν διήνησαν ταύτην ἐν ἀποσπάσει ἢ τοποθετήσῃ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν».

Προστίθεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 1381 καὶ 3ον ἐδάφιον τὸ ἐξῆς:

6) Ἐκ τῶν νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ λειτουργῶν οἱ ἔχοντες συμπληρώσει ἢ συμπληροῦντες τριακονταπενταετῆ ὑπηρεσίαν δύνανται ν' ἀποχωρῶσι ταύτης, τῆς συντάξεως αὐτῶν κανονιζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὄρου τοῦ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη μισθοῦ τῶν».

7) Εἰς τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 αἱ λέξεις «εἰς τοὺς λειτουργοὺς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν σχολείων».

8) Εἰς τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 αἱ λέξεις «διὰ τὴν πρώτην ἀποστολὴν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς «δι' ἕκαστον ἔτος τῆς πρώτης πενταετίας».

9) Εἰς τὸ 4ον ἐδ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1381 μετὰ τὴν λέξιν «χορηγοῦνται» τίθενται αἱ λέξεις «μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ δραχμ. 200, μὴ συνυπολογιζόμενον εἰς τὴν σύνταξιν καί», ὁ δὲ ἀριθμὸς «800» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ «1500».

10) Τὸ ἐδ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1381 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«6. Ἡ διάρκεια τῶν μετ' ἀποδογῶν καὶ ἄνευ τούτων ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν ὁρίζεται, διετής. Δύνανται ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσεως, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, νὰ χορηγῇ παρότασιν ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας μέχρι ἐνὸς μὲν ἔτους μετὰ πλήρων ἀποδογῶν εἰς τοὺς τοχόντας τοιαύτης ἀδείας εἰς τούτους δὲ καὶ τοὺς ἄνευ ἀποδογῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἂν ἐπιθυμῶσι νὰ συνεχίσωσι τὰς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ σπουδὰς τῶν ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις».

11) Εἰς τὸ ἐδάφ. 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου 1381 μετὰ τὰς λέξεις «εἰδικῶν κληροδοτήματος» τίθενται αἱ λέξεις «ἢ θθλοῦ» αἱ δὲ λέξεις «ἂν ἐντὸς ἔτους» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἂν ἐντὸς δύο ἐτῶν», μετὰ δὲ τὰς λέξεις «ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου» τίθενται αἱ λέξεις «ἢ τῆς λήξεως τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ σπουδῶν τῶν».

11) Ἐν τῷ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 αἱ λέξεις «τῆς πρώτης τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου» ἀπαλείφονται. Ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προστίθενται αἱ λέξεις «κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται νὰ πληροῦνται προσωρινῶς καὶ αἱ ἕνεκα οἰουδὴποτε λόγου κεναὶ θέσεις, τῆς ἀποσπάσεως μὴ ξυναμῆνης νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους, καὶ ὃ ἐγένετο αὕτη καὶ μὴ δυναμῆνης νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἂν δ' ἢ ἀπόσπασις ἐγένετο ἐξ ἄλλης πύλλωσις, τῶν ἀποσπωμένων δικαιουμένων μόνον εἰς τὴν ἀπόληψιν τῶν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς».

Ἄρθρον 3.

1) Ἐν τῷ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381 ὑπὸ στοιχ. ε' κατηγορίᾳ τοῦ μετὰ τὰς λέξεις «τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως» τίθενται αἱ λέξεις «καὶ οἱ τῶν ἀνεγνωρισμένων διδασκαλείων τῶν θηλέων, οἱ ὑπηρετοῦντες ὡς διευθυνταὶ τῶν σπουδῶν αὐτῶν».

2) Ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. η' κατηγορίᾳ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381 αἱ λέξεις «ὁ δὲ καθηγητῆς τῆς γαλλικῆς μηνιαῖον ἐπίδομα» ἀπαλείφονται, ἀντ' αὐτῶν δὲ τίθενται αἱ λέξεις «οἱ δὲ προαγόμενοι εἰς πρῶτοβαθμίους καθηγητὰς κατὰ τὴν τροποποιουμένην τελευταίαν διάταξιν τῆς εἰρημῆνης ὑπὸ στοιχ. γ' κατηγορίας, ἂν ἔχουν ὑπερδεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν, ὡς καθηγηταὶ τῆς γαλλικῆς λαμβάνουσι τὸν ἀρχικὸν μηνιαῖον μισθὸν τοῦ πρῶτοβαθμίου καθηγητοῦ καὶ μίαν προσαύξησιν ἐκ 50 δραχμῶν».

3) Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ στοιχ. θ' κατηγορίας τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381 προστίθενται αἱ λέξεις «Οἱ δ' ἐκ τούτων συμπληρώσαντες τὴν μόρφωσιν αὐτῶν ἐν ἐσπερίᾳ καὶ ἔχοντες πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ καθηγητοῦ, ὀνομάζονται πρῶτοβάθμιοι καθηγηταί, λαμβάνοντες τὸν ἀρχικὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τούτου καὶ μίαν προσαύξησιν ἐκ δραχμῶν 30».

4) Ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. ι' κατηγορίᾳ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381, μετὰ τὰς λέξεις «καὶ τὰς μέχρι τοῦδε λαμβανόμενας προσαυξήσεις» προστίθενται αἱ λέξεις «οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν ἔχοντες προὔπηρεσίαν τριτοβαθμίου ἐλληνοδιδασκάλου τῶσας τριακονταδράχμιους προσαυξήσεις, ὅσαι εἶνε αἱ πενταετία συνολικῶς μέχρι 15 ἐτῶν ὑπηρεσίας ἐν τῷ εἰρημῆνῳ βαθμῷ καὶ ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ τριτοβαθμίου ἐλληνοδιδασκάλου», αἱ δὲ λέξεις «οἱ δ' ἐξ αὐτῶν ἐξ εἰκοσι δραχμῶν» ἀπαλείφονται. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου τούτου λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1918».

5) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. ια' κατηγορίᾳ τοῦ αὐτοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381, μετὰ τὰς λέξεις «τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης» προστίθενται αἱ λέξεις «ἐτι δὲ καὶ οἱ κειτημένοι πτυχίον τριτοβαθμίου ἐλληνοδιδασκάλου κατὰ τὸ Β. διάταγμα τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1850, μετὰ τετραετῆ φοίτησιν εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἔχοντες μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1918 ὑπηρεσίαν 25 ἐτῶν, ὧν τὰ δέκα τοῦλάχιστον ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ σχολάρχου».

6) Ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. ιβ' κατηγορίᾳ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381 μετὰ τὰς λέξεις «πρῶτοβάθμιοι διδάσκαλοι» τίθενται αἱ λέξεις «ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐκ τούτων ἔχοντες πτυχίον τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου, κατόπιν τετραετοῦς φοιτήσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἔχοντων τετραετῆ φοίτησιν ἐν τῷ Πανεπιστημίου, οἱ δὲ διὰ τοῦ νόμου 1067 ἀναγνωρισθέντες ὡς δευτεροβάθμιοι ἐλληνοδιδάσκαλοι, ἢ δὲ λέξεις «τοιούτων» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «πρῶτοβάθμιοι διδάσκαλοι».

7) Ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. ιγ' κατηγορίᾳ τοῦ αὐτοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381 μετὰ τὰς λέξεις «τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως» τίθενται αἱ λέξεις «ταῖς διδασκαλείαις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, μετὰ δὲ τὴν λέξιν «ἰσχυροφίας» τίθενται αἱ λέξεις «καὶ ὃ ἐν τῷ προτύπῳ σχολεῖο τοῦ διδασκαλείου τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπηρετῶν ὡς διδάσκαλος τῆς ὠδικῆς» ὅσους δύνανται μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ νὰ προάγῃται εἰς δευτεροβάθμιον καθηγητῆν. Μετὰ δὲ τὰς λέξεις «οἱ δὲ λοιποὶ» προστίθενται αἱ λέξεις «καθὼς καὶ οἱ ἔχοντες τὰ ἐν τῇ κατηγορίᾳ γ' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζομενα προσόντα». Ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 1 προστίθενται αἱ ἐξῆς δύο κατηγορίαι: α) Οἱ ὑπηρετοῦντες ὡς ἐλληνοδιδάσκαλοι, ἑνάμισι πτυχίου, τὸ ὅποιον ἔλαβον κατὰ τὸ Β. διάταγμα τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1850 «περὶ προσόντων τῶν ἐλληνοδιδασκάλων» ἂν τόχωσι Πανεπιστημιακοῦ πτυχίου, φιλολόγου ἢ μαθηματικοῦ ἢ φυσικοῦ ἢ θεολόγου, ὀνομάζονται δευτεροβάθμιοι καθηγηταὶ καὶ λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τοῦ δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὰς προσαυξήσεις, ἃς ἔλαβον ὡς ἐλληνοδιδάσκαλοι ἢ σχολάρχου, αἱ ὅποια δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὸ ποσὸν τῶν 90 δραχμῶν, καὶ β) οἱ τριτοβάθμιοι ἐλληνοδιδάσκαλοι, οἱ προὔπηρετήσαντες ὡς καθηγηταί, λαβόντες ὡς τοιοῦτοι προσαύξησιν μισθοῦ, ἂν προαχθῶσιν εἰς πρῶτοβαθμίους καθηγητὰς μετὰ τὴν διαβάθμισίν των ὡς δευτεροβαθμίων καθηγητῶν, λαμβάνουσαν ἀπὸ τῆς προαγωγῆς των ταύτης, πλὴν τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ πρῶτοβαθμίου καθηγητοῦ, καὶ μίαν πεντηκονταδράχμιον προσαύξησιν, ἂν προὔπηρετήσαν ὡς καθηγηταὶ ἐπὶ πάντες τοῦλάχιστον ἔτη».

8) Ἐν τῷ ἐδαφ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381, μετὰ τὰς λέξεις «τῶν διευθυντικῶν τῶν διδασκαλείων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως» τίθενται αἱ λέξεις «ὡς καὶ τῶν ὑποδιευθυντῶν τῶν ἀνεγνωρισμένων διδασκαλείων τῶν θηλέων, οἱ τινες ὑπηρετοῦσιν ἐν αὐτοῖς ὡς διευθυνταὶ τῶν σπουδῶν».

9) 'Εν τῷ ἐδαφίῳ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1381 αἱ λέξεις «τῶν ὡς δευτεροβαθμίων καθηγητῶν διαβαθμιζομένων τῶς τριτοβαθμίων ἑλληνοδιδασκάλων» ἀπαλείφονται, τῆς ἀπαλείψεως ταύτης λογιζομένης ἀπὸ τῆς 30 Ἀπριλίου 1918».

10) Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381 προστίθεται 2ον ἐδάφιο, τὸ ἐξῆς: «2) οἱ ἀπολυθέντες κατὰ τὸ ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου Γ'Α' δύνανται, κατὰ πρότερον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, ἄναγκαστικῶς μονίμως εἰς δημόσια ἢ ἀνεγνωρισμένα σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἀναλόγως τῶν προσόντων αὐτῶν, ἐφόσον διορισθέντες προσωρινῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 686, ἐκρίθησαν ἐπικρατεῖς κατὰ τὰς ἐνθέσεις τῶν ἀρμοδίων ἐπιθεωρητῶν».

Ἄρθρον 4.

1) Τὸ ἐδάφιο 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1422, τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: 1) Ἐλλείπει πρωτοβαθμίων καθηγητῶν τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων ζῶνται νὰ τοποθετῶνται εἰς τὰ γυμνάσια διὰ μεταθέσεως ἢ διὰ διορισμοῦ καὶ δευτεροβάθμιοι καθηγηταὶ τῶν μαθημάτων τούτων ἔχοντες εὐδόκιμον προϋπηρεσίαν. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ διδάσκωσιν ὅσας καὶ οἱ πρωτοβάθμιοι καθηγηταὶ καθ' ἑβδομάδα ὥρας, μετατίθενται δὲ εἰς ἢ καὶ πρότερον κατεῖχον, ἢ εἰς ἄλλην οὐκ ἐπιθυμητὴν θέσιν καὶ ἀρκεῖται εἰς πρωτοβαθμίου καθηγητῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Ἐπίσης δύναται ν' ἀνατίθεται ἢ ἐν τετρατάξις καὶ ἐξοτάξις καὶ ταῖς ἀνωτέρας τάξεσι τῶν πεντατάξιων καὶ ἐξοτάξιων γυμνασίων καὶ λυκείων διδασκαλίαν τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων εἰς εἰδικούς τούτων δευτεροβαθμίου καθηγητῆς, ὑπηρετοῦντας ἐν δημοσίαις ἢ ἀνεγνωρισμένοις σχολαῖς τῆς αὐτῆς πόλεως μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καθ' ἑβδομάδα ὡρῶν ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας, πέραν δὲ τούτων ἐπὶ ἐπιμνηστικῶν πρωτοβαθμίου καθηγητῶν.

2) Τὸ ἐδάφιο 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1422, ἀπαλείφεται.

3) Τὸ ἐδάφιο 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1422, μεταβαλλόμενον εἰς 4ον τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: 4) Οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων καὶ τῶν διδασκαλείων ὑποχρεοῦνται νὰ διδάσκωσι μαθήματα τῆς εἰδικότητος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει λειτουργοῦντα κατώτερα σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, μέχρι μὲν συμπληρώσεως τῶν κεινονομιζομένων ὡρῶν τῆς καθ' ἑβδομάδα ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας των, ἄνευ ἐπιμνηστικῶν, πέραν δὲ τούτων ἐπὶ τῷ κεινονομιζομένῳ ἐπιμνηστικῶν.

4) Τὸ ἐδ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1422 μεταβάλλεται εἰς 5ον, αἱ δὲ λέξεις «Ἐλλείπει δὲ τοιούτων διδασκαλίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἐλλείπει δὲ τοιούτων καὶ εἰς καθηγητῆς ἢ διδασκάλους ἄλλων μαθημάτων, ἔχοντας τὰ προσόντα νὰ διδάσκωσι καὶ τὰ μαθήματα ταῦτα ἢ εἰς πτυχιοῦχος δημοδιδασκάλους, προκειμένου δὲ περὶ γυμναστικῆς καὶ εἰς καθηγητῆς ἢ διδασκάλους, οἵτινες ὑπηρετήσαν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς, ὡς ἐφεδροὶ ἀξιωματικοί, ἐπὶ ἐπιμνηστικῶν μέχρι 12 δραχμῶν δι' ἑκάστην ὥραν καθ' ἑβδομάδα διδασκαλίας. Τὰ ἐπιμνηστικὰ ταῦτα διακόπτονται κατὰ τοὺς μῆνας Ἰουνίου, Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου».

5) Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1422 προστίθεται ἡ ἐξῆς περίοδος: «Ἐξαίρονται τῆς τελευταίας διατάξεως τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ ἡμιγυμνάσια τῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ τῆς Ἠπείρου, τὰ ὅποια δύνανται νὰ διατηρηθῶσι καὶ μὲ ὀλιγοτέρας μαθητάς».

6) Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1422 αἱ λέξεις «καὶ τῆς χειροτεχνίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς «τῆς χειροτεχνίας καὶ τῆς γυμναστικῆς». Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ διορίζεται εἰς διδασκαλίας ἔχων τὰ προσόντα πρὸς διδασκαλίαν δύο ἢ πλείονων τῶν μαθημάτων τούτων».

7) Εἰς τὸ ἐδ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1422 ἡ λέξις «δευτεροβαθμίων» ἀπαλείφεται, ἀντὶ δὲ τῶν λέξεων «ἄν»

δύο φιλόλογοι, εἰς μαθηματικὴς ἢ φυσικὴς καὶ εἰς τῶν Γαλλικῶν τίθενται αἱ λέξεις «ἢτοι δύο φιλόλογων, ὧν ὁ εἰς δίνανται νὰ εἶνε καὶ πρωτοβάθμιος, ἐνὸς δευτεροβαθμίου μαθηματικῆς ἢ φυσικῆς καὶ ἐνὸς δευτεροβαθμίου τῶν Γαλλικῶν». Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ καὶ ἐξ ὀλιγοτέρων τῶν τεσσάρων, ἐφ' ὅσον οἱ διοριζόμενοι ἔχουσι τὰ προσόντα νὰ διδάσκωσι πλείονα τοῦ ἐνὸς μαθήματος».

8) Τὸ ἐδάφιο 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1422 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς «3) τὸ προσωπικὸν τοῦ διδασκαλείου τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τοῦ τῆς γυμναστικῆς, ὡς καὶ τὸ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τοῦ διδασκαλείου τῶν νηπιαγωγῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν ὀργανικῶν περὶ αὐτῶν νόμων λειτουργῶν».

9) Ἐν τῷ ἐδ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1422 ἡ λέξις «τέσσαρας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «τρεις».

10) Εἰς τὸ ἐδ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1422 μετὰ τὰς λέξεις «τοῦ ἐτους 1919» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ ἐντὸς τοῦ ἐτους 1920». Προστίθεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ 4ον ἄρθρον καὶ 4ον ἐδάφιο, τὸ ἐξῆς: «4 Πᾶν ἰδρυόμενον νέον σχολεῖον κατατάσσεται κατὰ πρότασιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου διὰ τοῦ Β. διατάγματος τῆς ἰδρύσεώς του, εἰς μίαν τῶν τριῶν τάξεων, ἂν δὲ λειτουργοῦντα νῦν σχολεῖα καταταθῶσιν εἰς ἀνωτέραν τάξιν κατὰ τὴν ποσότητα ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἀναθεωρηθῶν, συνεπιεχῶς τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τάξεων, ἢ μέχρι τῆς ἀναθεωρήσεως ἐν αὐταῖς ὑπηρεσία λογιζομένη ὡς ὑπηρεσία ἐν σχολαῖς, τῆς ἀνωτέρας ταύτης τάξεως».

11) Ἐν τῷ 1ῳ ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1422 μετὰ τὰς λέξεις «ἢ ἀνωτέρας τάξεως» τίθεται τελεία στιγμῆ, τὰ δὲ μετὰ ταύτην μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου τούτου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς: «ὑπερπλήρησι τάξεως κατὰ τὸν ἀναδιορισμὸν ἐπιτρέπεται μόνον ἂν ὁ ἀναδιοριζόμενος συνεπλήρωσε τῶσας διετίας ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ ἢ ἀνωτέρῳ βαθμῶ. ὅσα εἶνε αἱ τάξεις αἱ κατώτεροι ἐκείνης, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ σχολεῖον, εἰς δὲ πρόκειται νὰ γίνῃ ὁ ἀναδιορισμὸς».

12) Εἰς τὸ ἐδ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1422 αἱ λέξεις «οἱ κεινημένοι πτυχῶν τῆς φιλοσοφικῆς . . . Πανεπιστημίου», ἀπαλείφονται. Προστίθεται δὲ, μετὰ μὲν τὰς λέξεις «παιδαγωγικῶν σπουδῶν» αἱ λέξεις «ἢ πτυχίου τοῦ σχολεῖου τῶν καλῶν τεχνῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσσοβίου Πολυτεχνείου», ἐν τῷ ἐδαφίῳ πρῶτου ἢ πρότασις: «Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ διοριζόμενος τοποθετεῖται εἰς σχολεῖον τρίτης τάξεως», ἀπαλείφεται δὲ τὸ 3ον ἐδάφιο καὶ τὰ δύο ἐπόμενα μετονομάζονται 3ον καὶ 4ον.

Ἄρθρον 5.

1) Ἐν τῇ κατηγορίᾳ β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1422 αἱ λέξεις «ὅποια ἐλλείπει μεταθέσεις» ἀπαλείφονται. Ἐν δὲ τῇ κατηγορίᾳ γ' τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου μετὰ τὴν λέξιν «προτιμωμένων» προστίθενται αἱ λέξεις «τῶν ὑποβαλλόντων σχετικὴν αἰτήσιν καὶ μεταξὺ πλειόνων τοιούτων». Αἱ δὲ ἐν τῷ ἐδαφίῳ αὐτῆς κατηγορίας λέξεις «καὶ τῶν ὑποβαλλόντων σχετικὴν αἰτήσιν» ἀπαλείφονται.

2) Εἰς τὸ ἐδάφιο 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 1422 αἱ λέξεις «οἱ ἔχοντες εὐμενεῖς ἐκθέσεις καὶ οἱ ὑποβαλλόντες σχετικὴν αἰτήσιν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων σχετικὴν αἰτήσιν, οἱ ἔχοντες εὐμενεστερας ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων ἐπιθεωρητῶν». Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προστίθεται αἱ λέξεις: «Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται μετᾶθεσις εἰς κενὴν θέσιν σχολεῖου δευτέρας τάξεως λειτουργοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως μὴ συμπληρώσαντος διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν σχολείῳ τρίτης τάξεως, ἂν ἔχη εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ δὲν ἐπιβάλλεται ἢ πλήρωσις τῆς θέσεως ταύτης δι' ἄλλου ἔχοντος τὰ νόμιμα προσόντα».

3) Εἰς τὸ ἐδάφιο 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 1422 αἱ

λέξεις «εις τὴν αὐτὴν θέσιν προτιμῶνται αἱ ἐν τῇ... προσόντων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς: «εις σχολεῖα τῆς αὐτῆς τάξεως ἢ καὶ ἀνωτέρας ταύτης, ἐφόσον δὲν ὑπάρχουσιν εὐμενέστερα ἐκθέσεις», εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προστίθενται αἱ λέξεις «ἐλλείψει δὲ τοιούτων λόγων, οἱ ἀρχαιότεροι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ».

4) Ἐν τῷ ἐδαφ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 1422, αἱ μὲν λέξεις «ἐφαρμόζονται... τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς: «δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν λειτουργῶν τῆς Μ. ἐκπαίδευσως». Αἱ δὲ λέξεις «εις πόλεις ὁμῶς... τοῦ νόμου ΦΜ'» ἀπαλείφονται. Προστίθεται δὲ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ ὁ ἐδαφίον, ἔχον ὡς ἐξῆς: «7) Λειτουργοὶ τῆς Μ. ἐκπαίδευσως, διορισθέντες διὰ Β. διατάγματος, καὶ ὑπηρετούντες ἐν ἀνεγνωρισμένοις σχολείοις τῆς Μ. ἐκπαίδευσως, δύναται νὰ μετατίθενται εἰς δημόσια σχολεῖα, κατὸν αἰτήσεώς των, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου».

5) Ἐν τῷ ἐδαφ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1422 μετὰ τὰς λέξεις «καθ' ὃ ἰσχύουσιν οἱ πίνακες» προστίθενται αἱ λέξεις «ἐπιβληθῆ καταγγελία ἐπισήμου ἀρχῆς κατὰ τινας τῶν κριθέντων ὡς προακτέων, τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον ἀποφαίνεται ἂν πρέπει ν' ἀνασταλῆ ἢ προαγωγή αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας. Ἄν δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα». Προστίθεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον καὶ ὁ ἐδαφ. τὸ ἐξῆς: «7) Λειτουργοὶ τῆς Μ. ἐκπαίδευσως διορισθέντες διὰ Β. διατάγματος ἢ διὰ πράξεως τοῦ Ἰπουργοῦ ἐν ἀνεγνωρισμένοις ἐν τῷ Κράτει σχολείοις καὶ ὑπηρετούντες ἐν αὐτοῖς δύναται νὰ περιλαμβάνονται εἰς τοὺς πίνακας τῶν προακτέων καὶ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει αἰτήσις των, νὰ τοποθετῶνται διὰ προαγωγῆς εἰς δημόσια σχολεῖα, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης λογιζομένης ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920, ἐπιτροπόμενης μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1920 τῆς συμπληρώσεως τῶν διὰ τὸ ἔτος 1920—1921 πινάκων τῶν προακτέων».

6) Ἐν τῷ ἐδαφ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1422 αἱ λέξεις «δύναται νὰ υποβάλλωσιν... ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς: «ἀφαιλοῦσι νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον σχετικὴν αἴτησιν μέχρι τέλους Ἀπριλίου, ἐν ἣ ν' ἀναγράφωσι τὰ σχολεῖα, ἐν οἷς ὑπῆρξαν, τὸν χρόνον τῆς ἐν ἐκάστῳ τούτοις ὑπηρεσίας των, ὡς καὶ τὰ σχολεῖα, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσι νὰ τοποθετηθῶσι διὰ προαγωγῆς ἢ μεταθέσεως. Ὁμοίως μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ὁφείλουν νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον σχετικὴν αἴτησιν καὶ οἱ μὴ ἐπιθυμούντες νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τοὺς πίνακας τῶν προακτέων. Αἱ αἰτήσεις αὗται διαβιβάζονται ἀμέσως εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον». Αἱ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφ. λέξεις «μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς: «μέχρι τέλους Μαΐου». Μετὰ δὲ τοὺς ἀριθμοὺς 1923—1924 προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ καὶ πρότερον διὰ Β. διατάγματος».

7) Εἰς τὸ ἐδαφ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ νόμου 1422 ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «διευθυντῶν ἑλλην. σχολείων ἢ ἡμιγυμνασίων», μετὰ δὲ τὴν λέξιν «γυμνασίων» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ δὲν ὑπάρχουσιν οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν μεταθέσιν δικαιούμενοι νὰ μετατεθῶσιν εἰς τὰς θέσεις ταύτας», μετὰ δὲ τὰς λέξεις «πρὸς πλήρωσιν αὐτῶν» προστίθενται αἱ λέξεις «ὀριστικῶς μὲν», εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προστίθενται αἱ λέξεις «προσωρινῶς δὲ οἱ ἀπολυθέντες δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ νόμου Γ'Α'».

8) Εἰς τὸ ἐδαφ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ νόμου 1422, ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς αὐτοῦ». Ἐπίσης κατωτέρω ἐν τῷ αὐτῷ ἐδ. ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «Διαρκήσας τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἐδ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ πενταετίας».

9) Εἰς τὸ ἐδαφ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ νόμου 1422 ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «μέχρι τῆς 10 Ἀυγούστου».

10) Τὸ ἐδαφ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ νόμου 1422 ἀπαλείφεται.

11) Τὸ ἐδαφ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ νόμου 1422 μετανομάζεται θον, αἱ δὲ ἐν αὐτῷ λέξεις: «Μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων: «Μετὰ τὴν 31 Ἰουλίου». Προστίθεται δὲ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο τελευταῖον ἐδαφίον τὸ ἐξῆς: «7) Εἰς πάντα διοριζόμενον ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἐξ ἧς κατὰγεται, ἢ προαγόμενον ἢ ἀποσπώμενον ἢ ἄνευ αἰτήσεως μετατιθέμενον λειτουργὸν τῆς Μ. ἐκπαίδευσως, προκαταβάλλονται ἐπὶ ἀποδοσεῖ λογαριασμοῦ τὰ ὀδοιπορικὰ αὐτοῦ ἔξοδα διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν θέσιν του. Τὸ δ' εἰς ἕκαστον τούτων προκαταβάλλομενον ποσόν, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ., δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἕνα μηνιαῖον μισθὸν αὐτοῦ. Εἰς δὲ τοὺς μετατιθεμένους ἢ ἀποσπώμενους τῇ αἰτήσεϊ των, δύναται νὰ προκαταβληθῆ ὁ μισθὸς ἐνδὲς μηνός, συμπληριζόμενος εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους μηνιαίους μισθούς, οὗς θὰ λάβωσιν ἐκ τῆς νέας θέσεως αὐτῶν».

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὸ ἐδαφ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ νόμου 997 αἱ λέξεις «οἱ τινας δικαιούσινται ἂν διηύθωνται ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον ἰδιωτικὸν λύκειον» ἀπαλείφονται, ἀντ' αὐτῶν δὲ τίθενται αἱ λέξεις «καὶ τοὺς πτυχιούχους δημοδιδασκάλους, οἵτινες δύναται, μετὰ δὲ τὰς λέξεις «τοιούτων τῆς δημοτικῆς» προστίθενται αἱ λέξεις «οἱ μὲν δημοδιδασκαλα ἂν προὑπηρέτησαν ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον ὡς διευθυνταὶ δημοσίων πολυταξίων σχολείων, οἱ δὲ πτυχιούχοι τοῦ Πανεπιστημίου, ἂν προὑπηρέτησαν ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον ἐν δημοσίοις ἢ ἀνεγνωρισμένοις σχολείοις τῆς Μ. Ἐκπαίδευσως».

2) Ἐν τῇ παράγρ. γ' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ νόμου ἀρθροῦ τοῦ νόμου 1405 αἱ λέξεις «τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ λειτουργοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως», αἱ δὲ λέξεις «ἢ φιλανθρωπικοῦ ἰδρυμάτος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρυμάτος, ἔχοντος ἐκπαιδευτικὸν σκοπὸν».

3. Ἐν τῷ ἐδαφ. 2 τοῦ νόμου 995 μετὰ τὴν λέξιν «ἰδρυμάτων» προστίθενται αἱ λέξεις «πλήν τῶν ἐχόντων φιλανθρωπικὸν χαρακτήρα καὶ ὑπαγομένον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν».

4) Ἐν τῷ ἀρθρ. 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 995 μετὰ τὰς λέξεις «τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 ἀναφερομένων ἰδρυμάτων» προστίθενται αἱ λέξεις «πλήν τῶν ἐκ τούτων ἐχόντων φιλανθρωπικὸν χαρακτήρα».

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπὸ στοιχ. ζ' διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ νόμου 1242 προστίθενται τὰ ἐξῆς: «Ἡ θεωρησις τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων δύναται νὰ ἀνατεθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ εἰς τὸν διευθυντὴν ἐκάστου σχολείου ἐγκρίσει τοῦ Ἰπουργοῦ».

2. Εἰς τὸ ἐδ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ νόμου «περὶ διοικήσεως τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς μέσης ἐκπαίδευσως», οἱ ἀριθμοὶ 40 καὶ 30 ἀντικαθίστανται ὁ μὲν α', διὰ τοῦ 60, ὁ δὲ β', διὰ τοῦ 50. Ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ προστίθενται αἱ λέξεις: «Οἱ ὡς βοηθοὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἀποσπώμενοι δημοδιδασκαλοὶ, ἀπαλλάσσονται πάσης σχολικῆς ἐργασίας, ὑποχρεούμενοι νὰ παραμένωσιν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καθ' ἅπασαν τὰς ἐργασίους ὥρας αὐτοῦ ἀναπληροῦνται δ' ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ σχολείου εἰς τὸ ὅποιον εἶνε διωρισμένοι ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων συναδελφῶν των ἢ ὑπὸ διδασκάλων προσωρινῶς διορισμένων εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν».

3. Εἰς τὸ ἐδαφ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1242, οἱ ἀριθμοὶ 80 καὶ 50 ἀντικαθίστανται, ὁ μὲν πρῶτος διὰ τοῦ 120, ὁ δὲ δεύτερος διὰ τοῦ 100. Ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ προστίθενται αἱ λέξεις: «Παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς 1ης καὶ 10ης ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας διορίζεται εἰς ἀπόφοιτος

γυμνασίου ή διδασκαλείου επί βαθμῶ και μισθῶ γραφέως α' τάξεως είτε ανατίθεται ή υπηρεσία του γραφείου των επιθεωρητῶν τούτων εἰς τινα τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτῶν υπηρεστῶν των καθηγητῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δραχμῶν 200. Ἐπίσης διορίζεται εἰς τὰ γραφεῖα ταῦτα ἀνά μία βαντυλογράφος ή μαθητευομένη ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῶ δραχμῶν 150».

4. Εἰς τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἀρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1242 μετὰ τὰς λέξεις «ἐδρεύοντες ἐν Ἀθήναις» προστίθενται αἱ λέξεις «πλὴν τοῦ ἑτέρου τῶν μαθηματικῶν και τοῦ ἑτέρου τῶν φυσικῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ἐδρεύωσι και ἐν Θεσσαλονίκῃ».

5. Εἰς τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1242 αἱ λέξεις «Ἀθηνῶν και Θεσσαλονίκης» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς «τῶν ἐχόντων ἔδραν τὰς Ἀθήνας ή τὴν Θεσσαλονίκην».

6. Εἰς τὸ ἐδάφ. 5 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1242 ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ «100» τίθεται ὁ ἀριθμὸς «200».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἑκτῆς παραγράφου τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ νόμου 2171 προστίθεται ἑβδόμη παράγραφος ή ἐξῆς: «7. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει και διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ ἔτους 1919 ἁμοίας περιπτώσεις και ἂν ἀκόμη ή διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους σχετικῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς ἐγένετο μετὰ τὸ πέρασ τοῦ συναγωνισμού».

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται ὡπως, διὰ Β. Δ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ., κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἓν ἑνιαῖον κείμενον νόμου αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου και οἱ τοῦ νόμου 1242 και 1242Α.

2. Κατάργεται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος νόμου τοῦ ὁποῖου ή ἰσχύς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς και παρ' Ἡμῶν σήμεραν κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ή μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. Τσιριμῶκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(14)

Περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς μετοχῶν τῆς ἀνωμόμου εταιρείας «Γράπεζα Βιομηχανίας» εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 18 § 3 τοῦ νόμου 1308 «περὶ ἔμπορικῶν Χρηματιστηρίων» και τὸ ἀπὸ 22 Μαΐου 1918 Ἡμετέρον διάταγμα δι' οὗ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀρθρον τοῦτο, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, και μετὰ σύμφωνον γνώμοδότησιν τοῦ Χρηματιστηριακοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνομεν τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν τῶν μετοχῶν

τῆς ἐνταῦθα ἐδρευούσης ἀνωμόμου εταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γράπεζα Βιομηχανίας».

Εἰς τὸν Ἡμετέρον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφοντάρης, Σ. Σίμος, Π. Βουρλούμης, Α. Μιαούλης, Α. Γρίβας.

(15)

Περὶ προσωρινῆς ὑπερτιμῆσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐν Τριπόλει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1356 «περὶ προσωρινῆς ὑπερτιμῆσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ή ἀερίου πρὸς φωτισμόν και βιομηχανικὴν κίνησιν τῶν ἐν τῷ Κράτει ἐγκατεστημένων ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ή ἀερίου» και ἰδίᾳ τὸ ἀρθρον αὐτοῦ 2, ὡς και τὴν ὑπ' ἀριθ. 108 πρᾶξιν τῆς 11 Ἰουνίου ἐ. ε. τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκαιωνίας Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν και μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκαιωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν και διατάσσασμεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ προνομιακὴ ἐπιχειρήσις ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Τριπόλεως κηρύσσεται, λόγω τῶν αὐξανόμενων ἐξόδων ἐκμεταλλεύσεως, ἐν ἀδυναμίᾳ ἐξακολουθήσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς διὰ τὸ 1 ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1918 Β. διατάγματος ὁρισθείσης τιμῆς τῆς ὑπ' αὐτῆς παραγομένου ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπασμεν, χάριν ἐξακολουθήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ὡς ὀνομαζομένης ἐπιχειρήσεως, τὴν προσωρινὴν ὑπερτιμῆσιν τοῦ ὑπ' αὐτῆς παραγομένου ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὡς ἐξῆς: Τὸ διὰ γνωμόνων παρεχόμενον ρεῦμα φωτισμοῦ και βιομηχανικῆς κινήσεως τῶν ἰδιωτῶν ὑπερτιμᾶται ἀπὸ δραχμᾶς 1,90 εἰς 2,40 δραχμᾶς ἀλλὰ ὀριαῖον χιλιοβάττ. Τὸ τυχόν κατ' ἀποκοπὴν γορηγούμενον εἰς ἰδιώτας ρεῦμα φωτισμοῦ και βιομηχανικῆς κινήσεως ὑπερτιμᾶται κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογία, καθ' ἣν και τὸ διὰ γνωμόνων.

Ὁ δημοτικὸς φωτισμὸς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τιμὴν και τὰς ὥρας φωτισμοῦ, παραμένει ὡς ἔχει οὗτος νῦν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ δῆμοι, κοινότητες, ἰδιῶται ή ἄλλα νομικὰ πρόσωπα, ἅτινα δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ καταναλίσκωσιν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ὑπὸ τὰς ὡς ἐν ἀρθρῳ 2 ὑψημένας τιμὰς και βροσας, δύνανται νὰ παραιτηθῶσιν τῆς χρήσεως τούτου, εἰδοποιούντες τὸν ἀνάδοχον περὶ τῆς διακοπῆς ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Β. διατάγματος.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἄνευ εἰδοποιήσεως, αἱ τιμαὶ αὗται και οἱ συμπαρακαρποῦντες βροσὶ θεωροῦνται ὡς ἀποδεκταὶ γενόμενοι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καταναλωτῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπασμεν τὴν κατάρτισιν ἰδιαιτέρων προσωρινῶν συμβάσεων φωτισμοῦ μεταξὺ τῶν ὡς ἀνωτέρω δῆμων, κοινοτήτων ή ἄλλων προσώπων δημοσίου δικαίου και τῶν ἀναδόχων τῆς ὡς ὀνομαζομένης ἠλεκτροφωτισμένης πόλεως, διαρκείας ἴσης πρὸς τὸν χρόνον καθ' ὃν θέλει ἰσχύει τὸ παρὼν Β. διάταγμα.

Αἱ συμβάσεις αὗται, ἵνα ὦσιν ἐγκυραὶ, δεόν νὰ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκαιωνίας Ὑπουργοῦ, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Β. διατάγματος.

Άρθρον 5.

Άπασαι αι εν άρθρω 2 οριζόμεναι υπερτιμήσεις τίθενται εν ισχύ από 1ης Ιουλίου ε. ε.

Ο Ήμετερος επί της Συγκοινωνίας Υπουργός δημοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν διάταγμα.

Εν Αθήναις τη 2 Ιουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί της Συγκοινωνίας Υπουργός Α. Παπαναστασίου

(16)

Περί τροποποιήσεως του από 31 Ιανουαρίου 1920 Β. διατάγματος «περί των γνωμοδοτικών συμβουλίων του Υπουργείου Γεωργίας».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψη τα άρθρα 18 και 22 του νόμου 853 «περί οργανισμού Υπουργείου Γεωργίας», το άρθρον 7 του νόμου 1898 «περί κυρώσεως και συμπληρώσεως νομοθετικών διαταγμάτων άφωρώντων τον οργανισμόν του επί της Γεωργίας Υπουργείου» και το άρθρον 13 του νόμου 2183 «περί τροποποιήσεως των νόμων και περί οργανισμού Υπουργείου Γεωργίας», προτάει του Ημετέρου επί της Γεωργίας Υπουργού, μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Υπουργείου τούτου, άπερασίσαμεν και διατάσσομεν

Άρθρον 1.

Τα άρθρα 5 και 6 του άρθρου 2 του από 31 Ιανουαρίου 1920 Β. διατάγματος «περί των γνωμοδοτικών Συμβουλίων του Υπουργείου Γεωργίας» τροποποιούνται ως εξής:

- α. Τò Συμβούλιον του έποικισμού αποτελείται:
 - α') εν του διευθυντού του έποικισμού,
 - β') των τμηματάρχων των τμημάτων της διευθύνσεως,
 - γ') του νομικού συμβούλου του Υπουργείου, και
 - δ') του ειδικού νομικού συμβούλου της διευθύνσεως.
- β. Τò Συμβούλιον του έποικισμού αποτελείται:
 - α') εκ του διευθυντού του έποικισμού,
 - β') του Διευθυντού της Γεωργίας,
 - γ') του Διευθυντού των Κτημάτων,
 - δ') των τμηματάρχων της Διευθύνσεως Έπαρτισμού,
 - ε') του τμηματάρχου της Γεωργικής Οίκονομίας, και
 - ς) του νομικού συμβούλου του Υπουργείου.

Τò άρθρον 1 του άρθρου 3 του αυτού Β. διατάγματος τροποποιείται ως εξής:

Άρθρον 2.

α1. Ο Γενικός Έπιθεωρητής της Γεωργίας μετέχει των τριών κατά το άρθρον 1 εδ. 1 γνωμοδοτικών συμβουλίων της διευθύνσεως γεωργίας.

2. Η περίπτωση δ' του άρθρου 4 του άνω άρθρου τροποποιείται ως εξής:

«..... δ') δια τò συμβούλιον του Έποικισμού άφ' ενός ή τμηματάρχου της γεωργίας και οι ειδικοί εισηγηταί της αυτής Διευθύνσεως κατά σειράν άνωτέρου βαθμού και αρχαιότητας δια την αναπλήρωσιν των διευθυντών έποικισμού και γεωργίας, των τμηματάρχων του β', γ' και δ' τμήματος της Διευθύνσεως Έποικισμού και του τμηματάρχου της γεωργικής οίκονομίας, άφ' έτέρου τρεις άνωτεροι υπάλληλοι της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου εκ των κεντημένων διπλώμα νομικής, διοριζόμενοι κατ'έτος υπό του Υπουργού, δια την αναπλήρωσιν του διευθυντού των Κτημάτων, του νομικού συμβούλου και του τμηματάρχου του α' τμήματος της Διευθύνσεως Έποικισμού.»

Άρθρον 3.

Τò άρθρον 9 του αυτού Β. διατάγματος τροποποιείται ως εξής:

α1. Τò Συμβούλιον των Δασών ζητείται ή γνώμη υπό του Υπουργού, εκτός των περιπτώσεων των οριζομένων εις διαφόρους διατάξεις και επί των εξής θεμάτων:

- α') Προκειμένου έλέγχου τίτλων ιδιοκτησίας δασών.

β') Έπί σχηματισμού, καθορισμού ή τροποποιήσεως της περιφερείας των δασικών έπιθεωρήσεων και δασαρχείων, καθώς και των έδρων αυτών.

γ') Έπί συστάσεως ή καταργήσεως δασοκομικών σχολών και περί καθορισμού της έδρας αυτών.

δ') Έπί των έπιτροπομένων κατά τον νόμον εκχερσώσεων δασικών εκτάσεων, όταν αυτοί υπερβαίνουν τα εκατόν στρέμματα.

ε') Έπί έγκρίσεως τροποποιήσεως ή συμπληρώσεως προσωρινών ή μονίμων διαχειριστικών σχεδίων και εκθέσεων περί διαχειρίσεως δασών δημοσίων ή ιδιωτικών.

ς') Έπί έγκρίσεως ύλοτομίας δημοσίων ή ιδιωτικών δασών, μή στηριζομένων εις διαχειριστικά σχέδια ή έγκυρωμένης εκθέσεως δασολόγων, όταν το πασόν της ύλοτομίας υπερβαίη τα 100 κυβικά μέτρα ξυλείας ή ανάλογον ποσόν άλλων δασικών προϊόντων.

ζ') Έπί έγκρίσεως του έτησίου πίνακος διατιμήσεως των δασικών προϊόντων.

η') Έπί άρσεως ή τροποποιήσεως άκδομένων άπαγορευτικών διατάξεων βοσκής.

θ') Έπί έγκαταστάσεως ή άρσεως ύδροπριόνων εντός δασών.

ι') Έπί κηρύξεως έδαφών ως άνοδασιωτέων ή άπαλλοτριώσεως άναδασιωτέων έδαφών.

ια') Έπί μεταβολής ή τροποποιήσεως των υπό των ένοικιαστών, ύλοτόμων ή καρπωτών οίσοδήσπε καρπώσεως δασών, δημοσίων ή μή, άνειλημμένων υπ' αυτών υποχρεώσεων, έφ' όσον κατά τους νόμους έπιτρέπεται τιαύτη μεταβολή ή τροποποίησις, ως και επί συμμορφώσεως ή μή, των αυτών ένοικιαστών, ύλοτόμων ή καρπωτών προς τας άνειλημμένες υπ' αυτών υποχρεώσεις.

2. Τò Συμβούλιον των Κτημάτων ζητείται ή γνώμη υπό του Υπουργού, εκτός των περιπτώσεων των οριζομένων εις διαφόρους διατάξεις, και επί των εξής θεμάτων:

- α') Προκειμένου περί έλέγχου τίτλων άκινήτου ιδιοκτησίας του Δημοσίου, υπαγομένης εις την δικαιοδοσίαν του Υπουργείου Γεωργίας, ή άποφάσεων περί της ιδιοκτησίας ταύτης, επίσης, έφ' όσον προς τούτο καλείται, επί ζητημάτων ιδιοκτησίας δημοσίων κτημάτων (ιχθυοτροφείων κλπ.), ών ή διοικήσις άνήκει εις άλλα Υπουργεία (πρ. άρθρ. 3 παρ. 2). Προκειμένου έλέγχου τίτλων ιδιοκτησίας δασών ή άποφάσεων περί της τιαούτης ιδιοκτησίας, δεν ζητείται ή γνώμη του συμβουλίου των κτημάτων, άλλ' ή του των Δασών, (άρθρ. 2 παρ. 4 και 9 παρ. 2). Περί της πολήσεως ή αναγκαστικής άπαλλοτριώσεως άναδασιωτέων χώρων γνωμοδοτεί, συμφώνως προς το άρθρον 6 παρ. 3 του νόμου 1396 της 3 Μαΐου 1918 «περί άναδασιώσεων», το Συμβούλιον των Κτημάτων.

β') Έπί πάσης καταργήσεως κτηματικής διαφοράς, όπου κατά τας σχετικές διατάξεις έπιβάλλεται ή γνωμοδότησις του νομικού συμβούλου, ζητείται προηγουμένως ή γνώμη του Συμβουλίου των Κτημάτων.

3. Τò Συμβούλιον Έποικισμού ζητείται ή γνώμη υπό του Υπουργού, εκτός των περιπτώσεων των οριζομένων εις διαφόρους διατάξεις και επί των εξής θεμάτων:

α') Προκειμένου περί άρσεως ύφιστομένης άπαγορεύσεως προς άπαλλοτριώσιν άγροτικών άκινήτων.

β') Έπί έπιτάξεως άγροτικών κτημάτων προς έποικισμόν, έφ' όσον την σχετικήν άπόφασιν εκδίδει ο Υπουργός.

γ') Έπί καθορισμού άγροκτημάτων των νέων χωρών άνω των 2500 στρεμμάτων προς άποκατάστασιν καλλιεργητών.

δ') Έπί των περιπτώσεων του άρθρου 17 του άγροτικού νόμου 1052.

ε') Έπί παροχής έγγυήσεως του Κράτους δια την πληρωμήν άποζημιώσεως δια την άπαλλοτριώσιν του τελευταίου τριτου ή την ήρητημένην έσφείαν κατά τον άγροτικόν νόμον.»

Ο Ήμετερος επί της Γεωργίας Υπουργός δημοσιεύσει και εκτελέσει το διάταγμα τούτο.

Εν Αθήναις τη 30 Ιουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί της Γεωργίας Υπουργός Γ. Καφαντάρης